

ASIRLIK

ÇINAR

TEPEBAĞ LİSESİ
Eğitim, Kültür ve Sanat Dergisi

Yıl 1, Sayı 1

Tel: 0322 359 91 77
Fax: 0322 351 17 49
Web: www.tepebaglisesi.meb.k12.tr
E-posta: tepebaglisesi@hotmail.com

SEYHAN TEPEBAĞ LİSESİ
ADINA SAHİBİ:
Hasan BOLAT

GENEL YAYIN YÖNETMENİ VE
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Dr.Mehmet Ali YILMAZ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni
(Başöğretmen)

EDİTÖRLER
Erkan YAZICI
Emel YAZICI
Güngör SELÇUK
Burhan AKINCI

YAZI İNCELEME KURULU
Fakat Hasan IŞIK
Hüseyin BAKAY

ÖĞRENCİ YAYIN
İNCELEME KURULU
Tülay AKDEMİR
Gamze ÇETİN
Dilber AKPINAR
Aslı TUNÇ
Buse Nur AKPINAR
Rumeysa KANITATLI
Erkan CENGİZ
Işlay AKSOYVAR

Yazışma Adresi:
Tepebağ Lisesi Cemal Gürsel Cad.
Tepebağ Mah. NO:18 Seyhan/ADANA

Fotoğraflar: İbrahim YILMAZ

Tel: 0322 359 91 77
Fax: 0322 351 17 49
e-posta: 374215 @meb.k12.tr

Bu dergi 25069 sayılı
Tebliğler Dergisinin esaslarına göre çıkartılmıştır.
Bu dergide yer alan yazılardan yazarları sorumludur.

YILDA BİR SAYI ÇIKAR
YIL : 1 SAYI : 1 HAZİRAN 2013

İÇİNDEKİLER	SAYFA
Ekip & İçindekiler	1
Atatürk'ün Öğretmenlere Hitabı	2
Hasan Bolat-Sunuş	3
Tepebağ Lisesi	4
Son Cemre Toprağa Düşer	6
Ben Beni Unutunca	7
Elveda Müslüm Baba	8
Şiirler	9
Yeniden Diriliş	10
Tarih Sorunsalı; Ölüler Kitabı	11
Daima Şüphedeyim!	12
Benim Güzel Annem	13
Şiirler-2	14
Şiirler-3	15
Şeyh Ebedali'nin Osman Bey'e Nasihati	16
Aşkın Göz Yaşları (Kitap Tanıtımı)	17
Oğuz ATAY (Yazar Tanıtımı)	18
İsmail HAZAR'la Röportaj	20
Psikolojik Danışmanlık Rehberlik Servisi	22
Rasim ÖZDENÖREN (Yazar Tanıtımı)	25
Sen Bilemezsin	27
Etkinliklerimiz	28
Spor Branşlarımız	34
Bunları Biliyor musunuz?	35
Faydalı Bilgiler	36
Şiirler-4	37
Teknoloji Alanındaki Gelişmeler	38
Karikatürler	40

ATATÜRK'ÜN ÖĞRETMENLERE HİTABI (KÜTAHYA LİSESİ - 24 MART 1923)

"Muallime hanımlar ve muallime efendiler, bu irfan yuvası altında hepinizi bir arada görmekten ve hepinizi selamlamaktan çok memnunum.

Memleketimizi, toplumumuzu gerçek hedefe, gerçek mutluluğa ulaştırmak için iki orduya ihtiyaç vardır.

Biri vatanın hayatını kurtaran asker ordusu, diğeri memleketin geleceğini yoğuran irfan ordusudur. Bu iki ordunun her ikisi de kıymetlidir, yücedir. Fakat bu iki ordudan hangisi daha değerlidir, hangisi bir diğerdendir üstündür? Şüphesiz böyle bir tercih yapılamaz. Bu iki ordunun ikisi de hayatidir.

Yalnız siz irfan ordusu mensupları, sizlere mensup olduğunuz ordunun değer ve yüceliğini anlatmak için şunu söyleyeyim ki sizler ölen ve öldüren birinci orduya, niçin öldüğünü öğreten bir orduya mensupsunuz.

Biz iki ordudan birincisine, vatan çığnemeye gelen düşman karşısında kan akıtan birinci orduyu bütün dünya bilir.

Bütün dünya şahit oldu ki- pek mükemmelen sahibiz. Vatanın dört sene önce düştüğü büyük felaketten sonra, yoktan var olan bu ordu, vatani yok etmeye gelen bu düşmanı kutsal vatan toprağında boğup mahvetti. Yalnız bu orduya sahip olmakla, işimiz bitmiş, gayemiz bu ordunun zaferiyle son bulmuş değildir.

Bir millet, irfan ordusuna sahip olmadıkça savaş meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin, o zaferin köklü sonuçlar vermesi ancak irfan ordusuyla mümkündür. Bu ikinci ordu olmadan birinci ordunun elde ettiği kazanımlar sönük kalır. Milletimizi gerçek mutluluğa, kurtuluşa ulaştırmak istiyorsak, bizi ölümden kurtaran ve hayata götüren bugünkü idare şeklimizin sonsuzluğunu istiyorsak, bir an önce büyük, kusursuz, nurlu bir irfan ordusuna sahip olmak zorunluluğunda bulunduğumuzu inkar edemeyiz.

Eski idarelerin en büyük kötülüklerinden biri de irfan ordusuna layık olduğu önemi vermemeleridir. Eğer önem verilseydi, geleceği emanet ettiğimiz sizlere, gelecek kadar güvenilir bir mevki verilmesi gerekirdi. Henüz üç dört senelik hayata sahip olan milli idaremizde irfan ordusu ile layık olduğu kadar ilgilenilememiştir. Fakat buradaki mecburiyeti milletin münevverleri olan sizler elbette ki daha iyi takdir edersiniz. Bütün kuvvetimizi yalnız cephede toplamaya mecbur olduğumuz bu kısa süre içinde tabiatıyla irfan ordusuyla gereğince meşgul olamadık. Lakin Cenab-ı Hakk'a şükürler olsun ki düşman karşısındaki aziz ordumuz için harcadığımız bütün emekler mutlu sonucunu verdi. Artık bundan sonra aynı kuvvet, aynı faaliyet, aynı istekle irfan ordusu için çalışacak ve birincide olduğu gibi bu ikinci ordudan dahi emeklerimizin, faaliyetlerimizin mutlu ve başarılı sonuçlarını aynı parlaklıkta elde edeceğiz.

Arkadaşlar, asker ordusu ile irfan ordusu arasındaki birliktelik ve alakayı belirtmek için şunu da ifade edeyim, kıymetli bir eserden ordunun ruhu kumanda heyetidir deniliyor. Hakikaten böyledir. Bir ordunun kıymeti kumanda heyetinin kıymeti ile ölçülür. Siz öğretmenler, sizler de irfan ordusunun kumanda heyetisiniz. Sizin ordunuzun kıymeti de sizlerin kıymetinizle ölçülecektir. İstiklal mücadelesinde üç dört senedir düşmanı topraklarımızda mahvetmek için yaptığımız savaşla ordunun ruhu olan kumanda heyeti değerlerinin yüksekliğini nasıl ispat etmişse, bundan sonra yapacağımız yenilikler milletimize bir karanlık gibi çöken genel cehaleti mağlup etmek savaşında da irfan ordusunun ruhu olan siz öğretmenlerin aynı yeteneği ortaya koyacağınıza eminim.

Bu konuda size güveniyor ve saygı ile selamlıyorum."

EĞİTİM VE ÖĞRETİMİN GEREKÇELERİ

Eğitim hayata ve geleceğe karşı hazırlıklı olabilmektir. Eğitim, gelecekte olması mümkün durum ve olaylar karşısında alınması gereken tedbirlere, yapılması gereken sorumluluklara hazırlar bireyi. Böylece birey yaşadıkları karşısında bocalamaya düşmez ve daha sağlıklı bir yaşam mücadelesi verebilir. Öğretmenler ise bu etkinliğin mihenk taşıdır. Öğretmen, öğrenci gibi düşünebilmeli, onun beklentilerini karşılayabilmeli ve öğretmen olarak kendini geliştirerek onlara rehberlik etmelidir.

Eğitim bir bireyin önce ruh dünyasını şekillendirir ve sonrasında gelişen bilinç ve kimlik doğrultusunda bireyler hayat değerlerini oluşturarak amaç ve hedefleri doğrultusunda geleceklerini belirler. Bu değerler sadece o nesli değil daha sonra gelecek neslin de geleceğinin belirlenmesidir aslında. Bu yüzden içinde bulunduğumuz an aslında geleceğin hazırlayıcısı, öğretmen de bu neviyle geleceğin planlayıcısı konumundadır.

Bu düşünceden yola çıkarak öğretmen olarak bizler öncelikle öğrencilerimizi birbirinden ayırmaksızın gözetip onların akademik özgüvenlerini besleyerek, kendine güvenen bireyler olmalarını sağlamalıyız. Çünkü ancak özgüveni yüksek bireyler, bu güvenden doğan kararlılıkla hayatta doğru ve kendinden emin fikirler üretebilir.

Faydalı ve üretken bireyler yetiştirmek; ezberden uzak durmak, muhakeme ve yoruma açık modern ve güncel eğitim-öğretim metot ve teknikleri uygulamakla mümkündür. Güncel kalabilmek için gelişen eğitim teknolojilerini takip etmek ve sınıf bazında faaliyete geçirmek şarttır.

2010 yılında bu okulda göreve başladığımdan bu yana öğretmenlerimizin de desteği ile öğrencilerimize en iyi şartları hazırlamak için gayret ettik. Bilgiyi anlık teoriden pratiğe dökülebilmeleri ve bu sayede etkin ve kalıcı bir biçimde yaşantısal deneyim olarak belleklerine kaydedebilmeleri için okulumuzda Bilgisayar Teknoloji Sınıfını hizmete sunduk. Kütüphaneyi Z-Kütüphaneye dönüştürüp yayınlarını güncelleştirdik. Milli Eğitim Bakanlığının FATİH Projesi kapsamında sınıfımıza akıllı etkileşimli tahtalar monte edildi ve her sınıf teknolojik laboratuarlara dönüştürüldü. Fiziki şartları elimizden geldiği ölçüde sunarak eğitim-öğretim faaliyetini en etkili ve amaca hizmet eder şekilde getirmeyi kendimize düstur edindik.

Amacımız tarihsel ve toplumsal değerlerine saygılı, çağın gereklerine uyum sağlayan, muhakeme becerisi üstün, özgüveni yüksek, öğrendiği bilgiyi içselleştirip yeni bilgiler üretebilen, yenilikçi ve yapıcı bireyler yetiştirmektir.

Bu prensipler doğrultusunda şimdiye değin vermeye çalıştığımız hizmeti şimdiden sonra da elimizden geldiği ölçüde sürdürmeye çalışacağız.

Bir sonraki sayıda görüşmek temennisi ile...

HASAN BOLAT
Tepebağ Lisesi Müdürü

TEPEBAĞ LİSESİ

Adana'da eğitimin tarihi yazılacaksa satır başına yazılacak ilk eğitim kurumu Tepebağ Ortaokulu olmalıdır. Neden mi? Çünkü daha okullara isim koyma geleneğinin gelişmediği bir dönemde adına 1.Ortaokul denilen bir eğitim kurumundan bahsediyoruz da ondan... Önceleri 1. Ortaokul ardından Tepebağ Ortaokulu ve sonrasında Tepebağ Lisesi adıyla hizmet veren okulumuz çarşıda eski Adana'nın merkezinde yer almaktadır.

Okulumuz doğuda 3 katlı eski bina, batıda 4 katlı eski ortaokul binası, hemen sağ yanında 4 katlı 1995 yapımı yeni lise binası, kuzeyde 1976 yılı yapımı 3 katlı bina ve güneyde 2 katlı laboratuvar binalarına sahiptir. Şu anda sadece batıdaki yeni lise binası, kuzeydeki bina ve güneydeki binalar kullanılmaktadır. 1995 tarihinde Adana'da gerçekleşen deprem dolayısıyla iki bina kullanılmamaktadır. Bu binalar zaman zaman tehlike arz etmektedir. Fırtınalı ve yağmurlu havalarda binalardan parçalar dökülmektedir.

Doğudaki eski bina 1880 yılında inşa edilmiştir. Amerikan misyonerlerinin kurmuş olduğu bir vakıf tarafından Hıristiyan dini esaslarına dayalı olarak Amerikan Kız Koleji adı ve işleviyle eğitim-öğretime başlamıştır. Cemal Gürsel Caddesi üzerindeki eski bina ise 1914 yılında inşa edilmiştir. Maarif Nazırı Ahmed Zühdü Paşa'nın Raporu ekindeki yabancı okullar listesinde Amerikan ta'biyetinde 1301 (= 1885) kuruluş tarihli İnas Rüşdiyesi ile 1307 (=1891) kuruluş tarihli Sıbyan Mektebi vardır ve resmi' ruhsatı yoktur. Yine Missionary Herald adlı dergiye göre Adana'da bu Amerikan Kız Okulu'nda 1923 yılında 112 öğrencinin 20 kadarı Türk tabiiyetindedir. 1927'de ise toplam 154 öğrencinin 125'i Türk'tür. 1927 yılına kadar Amerikan Kız Koleji olarak öğrenimini sürdürmüştür. 1927'de Kolejde okuyan bir Müslüman kızın Hıristiyan dinine geçmesi sonucu çıkan olaylar sebebiyle Amerikan Kolejine son verilmiştir. Bu tarihten itibaren Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı emrine girmiştir. 1927 yılında Adana Muhtelif Orta Mektebi adı altında Adana'da ilk Ortaokul olarak eğitim öğretime başlamıştır. Şimdiki istiklal Ortaokulu 1937-1938 yılında eğitim - öğretime başlayınca okulun adı "Birinci Ortaokul" olarak 1950-1951 eğitim-öğretim yılından itibaren ise Tepebağ Ortaokulu olarak isim değişikliğine uğramıştır. 1976 yılında işlik binası hizmete girmiş olup bu bina 1982'de sınıf ve laboratuvar, 1988'de de eski binanın boşaltılması üzerine idare ve sınıf olarak kullanmaya başlanmıştır.

Okulumuza 1994–1995 eğitim öğretim yıllarında yeni bir bina daha yapılmıştır. Bu yeni binada 12 derslik ve 2 laboratuvar bulunmaktadır. Eski bina kullanılmaz durumda olup atıl vaziyettedir. Anıt eserler statüsündedir. Tepebağ Ortaokulu'nun Milli Eğitim Bakanlığının 29 Mayıs 1996 tarih ve 07128 sayılı yazısı, Bakan adına Orta Öğretim Genel Müdürü Hüseyin ATILGAN'ın Onayı ile adı Tepebağ Lisesi olarak değişmiştir. 1995- 1996 eğitim – öğretim yılında 491 öğrenci ile Tepebağ Lisesi adıyla çalışmalarına devam etmiştir. Okulumuzun Adana Valiliğinin 26.03.2003 tarih ve 172 sayılı yazısı, Adana Valisi İ. Kemal ÖNAL'IN oluru ile deprem sonrası güçlendirme çalışmaları için geçici olarak Akkapı Endüstri Meslek Lisesine taşınması uygun görülmüştür. Bu eğitim – öğretim yılında 6 ay Akkapı End. Mes. Lisesi'nde faaliyetlerine devam ettikten sonra tekrar eski yerine dönmüştür.

OKULUMUZDA GÖREV YAPAN MÜDÜRLER

Tepebağ Ortaokulunda görev yapan Müdürler:

1933–1934 Fazıl Bey,
1934–1935 İbrahim Bilgen,
1935–1938 Sabri Güzel,
1938–1945 H. Hulusi Karatuna,
1945–1950 Mustafa Yılmaz,
1950–1951 H.Hüsnü Argun,

1951–1971 Memduh Kumbasar,
1971–1978 Hasan Akkale,
1978–1981 Kemal Baş,
1981–1985 Mehmet Erer,
1985–1986 Muhsin Yılmazgil,
1986–1987 Hamza Çelik,
1987–1994 Bekir Keçebaş

Tepebağ Lisesinde görev yapan Müdürler: Tepebağ Ortaokulu 1994–1995 eğitim-öğretim yılında LİSE' ye dönüşmüştür. Ortaokul Müdürü Bekir Keçebaş ilk lise müdürü olarak görevine devam etmiş ve 1998 yılında emekliye ayrılmıştır.

1994-1998 Bekir Keçebaş
1998–1999 Metin Hançer (Müdür Vekili),
1999–2000 Osman Sert (Müdür Vekili),
2000–2001 Hamdi Özdemir,
2003–2004 Mustafa Gökahmetoğlu (Müdür Vekili),
2005–2010 Ahmet Taş,
2010– ..... Hasan BOLAT

Şimdiye değin okulumuzda görev yapmış ve halen görev yapmakta olan idareci ve öğretmenlere şükranlarımızı sunar vefat edenlere Allah'tan rahmet dileriz.

2012–2013 eğitim-öğretim yılı itibariyle Tepebağ Lisesinde 1 Müdür, 2 Müdür yardımcısı, 42 öğretmen, 1 memur, 2 hizmetli, 1 güvenlik görevlisi ve 847 Öğrencisi ile eğitim-öğretime devam etmektedir.

OKULUMUZUN BİNA VE EKLENTİLERİ

Okulumuz hali hazırda iki binada eğitim – öğretime devam etmektedir. 1. Bina olarak adlandırdığımız kuzeydeki idari binada 4 sınıf, 1 kütüphane, 1 memur odası, 1 arşiv, 1 BT sınıfı, 2 WC, 1 mutfak, 1 müdür odası bulunmaktadır. 1. Binanın bodrum katında 1 çok amaçlı salon, 1 spor odası, 1 resim atölyesi ve 1 depo bulunmaktadır. 2. Bina olarak adlandırdığımız batıdaki (Cemal Gürsel Caddesi üzerindeki) binada 9 sınıf, 1 öğretmen odası, 1 rehberlik ve psikolojik danışman odası, 1 idari oda, 1 bayan öğretmen WC, 1 erkek öğretmen WC, 1 kız öğrenci WC, 1 erkek öğrenci WC, 1 çay ocağı bulunmaktadır. Okulumuz 2500 m²'lik alanda 600 m² bahçeye sahiptir. Doğudaki giriş kapısını güneyinde okul kantini bulunmaktadır. Okulumuzun ön kapısı Cemal Gürsel Caddesi'ne açılmaktadır.

SON CEMRE TOPRAĞA DÜŞER

“Ölmek için güzel bir gün” diye geçirdi içinden. Bilemezdi ki dua niyetine geçeceğini masumane bir söz dizisinin... Saba yeli vurdu yüzüne, hissetti teninde rüzgarın elini. Gözleri bahçedeki otların ve ağaç yapraklarının üzerinde duran çiğ tanelerine takıldı, toprağa düşmek için sırasını bekleyen damlaların... İnsan misali toprağa düşmek için... Cemrendir diye düşündü bir an...

Cemre sırasıyla düşerdi. Önce havaya, sonra suya ve en son toprağa... Yedi iklimde ısınmanın adıydı cemre... Canlanmanın, dirilişin yeniden bi' kere daha ben de zindeyim ve ben de varım demenin anlamdaşı... Yaratılmış cümle varlığın lisan-ı hal ile koro halinde söylediği şarkıydı cemre...

Cemre bu kez sadece toprağa düşmedi. Düştü onun ciğerine. Ciğer büryan oldu közde. Yüreği dağıldı, yarım kaldı hikaye... Âleme can veren cemre, can sebebini düşürdü toprağa ansızın.

Oysa daha iki gün önce yanındaydı, yanı başında. Tuttu elinden anlattı olan biteni. “Soluğumu topladığımda bitecek bu çile. Var ufak tefek sıkıntılarım ama olsun alıştım ben, gelirim üstesinden” diyordu...

Güneş var gücüyle bütün sıcaklığını sofaya ikram ediyordu sanki... Derin nefes almaya çalışıyordu, ciğerlerine doldurmaya çalışıyordu baharın en temiz havasını. Kim bilir belki de ayan oluyordu kendisine gelecek malum haber... Oğlum diyordu gel bakayım –torununa daima oğlum diye seslenirdi – Kaçardı, nazlanırdı ama en sonunda varırdı yanına. Koyun kuzuya karışmış gibi olurlardı o anda. Uzaktan gözleriyle sevdi bu kez. Yaklaştırmadı yanına. “Nefesim, tenim değmesin” dedi.”Ne olur ne olmaz. Doktor tavsiyesi be evlat. Oğlum, benim canım. Uzaktan da severim ben onu.” Oğlu indi bahçeye, karıştı mart güneşinin ısıttığı toprağa. “Hah dedi şimdi oldu, bas toprağa al alabileceğin her şeyi topraktan...”

Anlattı eskilerden uzun uzun. Mazide yaşadığı demlerde. Geçmiş güzel günlerden dem vurdu ister istemez. Tarla takım işlerinden anlattı bir zaman. Laf döndü dolaştı geldi ertesi gün gideceği hastaneye... “Sabah erkenden gelebilecek misin evlat?” Diye sordu usulca. “Gelirim” dedi. Gelmez miydi? Cana can katmaya. Üsteledi, bayram yerine gitmek isteyen bir çocuk gibi. Tekrar sordu: “Gelecek misin?” “Bir mani çıkmazsa geleceğim sen telaş etme” dedi. Rahatladı yüreği, “tamam” dedi.

Gün akşam oldu. Akşam serinliği çöktüğünde vakit artık ayrılığı gösteriyordu. “Güle güle, kazasız belasız gidin” dedi. Torununa: “Oğlum, gidiyor musun?” Diye sordu. “Gitmek istemiyorum ama babam götürüyor, yarın kursum varmış” dedi usulca. Gitmeyelim diye sızlandı. Hadi gidelim haftaya tekrar geliriz diye ikna etti oğlunu.

Oğluna ayakkabısını giydirirken kapı aralığından zayıf, cansız bedeni çarptı gözüne. Allah'ım sen sıhhat ver diye geçirdi içinden. Bilemezdi bunun ona can bedendeyken son bakışı olduğunu.

Ertesi sabah kalktı, hazırlandı.Çıkmak üzereyken telefonu çaldı. Telefondaki ses acele et, durum iyi değil diyordu. Çıktı kapıdan hızla... O an hissetti yüzünde ılık sabah rüzgarını... Yola düştü, giderken arabada bir dolu düşünce geçti zihninden. Hepsini tek tekelediğinde düşüncelerin baba ocağının sokağını bulmuştu. Kapıda bir ambulansın durduğunu görünce hayıflandı telefon edenlere... İçeri girdi, annesi akrabaları o sabah saatinde komşularından birkaçı babasının başında toplanmışlardı. Doktor müdahale ediyor, nabız ölçüyor, soluk dinliyor ama cevap bulamıyordu esmer bedeninde. Onda hayata dair tek bir emareyi görmek istiyordu lakin yoktu tek bir iz. Başvurulan tüm yollar tükeniyordu bir bir. İçinden bildiklerini okuyordu, sanki duyurmaya çalışıyordu sesini perdenin ötesine... Ve bir an döndü doktor, ağzından “başınız sağ olsun” cümlesi döküldü zorla. Her harfinde hüzün bulunan bu cümle ilk kez bu kadar ağır geldi kendisine. Baktı son kez babasının yüzüne ve aktı şu cümle yüreğine; külli nefsün zaikat'ül mevt (Her canlı ölümü tadacaktır)

Dışarı çıktı, daha iki gün önce oğlunun ayak bastığı topraklara çöktü. Kapattı iki eliyle yüzünü. Yapraktan düşen damlalar misali akıttı yüreğinden akan yaşları bir bir toprağın bağrına...

Son Cemre bu kez topraktan ziyade yüreğine düşmüştü...

BEN BENİ UNUTUNCA...

Hiç tarzınız olmayan bir müzik türüyle isim yapmış bir sanatçı, sevdiceğinizin adaşısıya, sırf bu benzerlik için bile o sanatçının kim olduğuna bakarsınız. Bazen onun adını taşıyan bir gemi geçer denizden. Tekrar tekrar okursunuz o ismi. Gözden kaybolana kadar. Bazen o ismi taşıyan bir apartmanın önünden geçersiniz ve uzun uzun incellersiniz. Bir gülümseme yayılır yüzünüze. İzlediğiniz bir filmde sevgilinize çok benzeyen birini gördüğünüzde, kötü rolde olsa da sempati duyarsınız. Onu beklediğiniz kafede, yan masada sevdiğiniz benzeyen biri varsa, ister istemez iki dakikada bir o tarafa kayar bakışlarınız.

İşte tam da bunları yaşıyorum bugünlerde. Ben artık “o” olmuşum. Kendimi nerede unuttuğumu bilmiyorum ya da nerede dondurduğumu. Hayatımı başka birinin hayatıymış gibi yaşıyorum. Kendimde hatırlanmaya degecek bir şey bulamadığımdan değil, aradığımı onda bulduğumdan bu kayboluş... Ben, ben görünmüyorum bugünlerde. Ben, ben olmamaya başlayalı beri unutmuşum beni. Ve hiç de özlemiyorum.

Kim olduğumu soruyor birileri, çıkıp resmini gösteriyorum. Giderken beni de alıp götürdün sen. Tıpkı toprağın yağmur tanelerini çekip götürdüğü gibi. Sensizliğe sığınışım, kabullenişimdir her şeyi. Sakın “neden” diye sorma! Verdiğim her cevap mayındır pişmanlığıma. Ve bu bir iç dökümdür haykıra haykıra. Bil ve gitme...

Işıl AKSOYVAR
10/B

ELVEDA MÜSLÜM BABA

Hüzündür çaresizliğin pençesinde kıvranan kirli sokaklarda bir çehreye en çok yakışan. Melal ki bir dönem bu coğrafyada hüküm sürmüş yediden yetmişe her bedende. Biz yaşama acıyı katık etmiş bir neslin çocuklarıyız. Sinema gişelerinde en çok bilet kuyruğu olunan film ile en çok mendil satılan film arasında doğru orantının olması da ondandır.

Suyu hangi kaba koyarsan bulunduğu kabın şeklini alır. İnsan da su misali yaşadığı coğrafyanın. Kendi insanından, kültüründen kopuk yaşamak bir bitkinin köksüz yaşaması demektir. Hz. Mevlana bir mesnevisinde:

Bişnev ez ney çün hikayet miküned “ Dinle neyden, zirâ o bir şeyler anlatmada
Ez Cüdayiha çün şikayet miküned Ayrılıklardan şikâyet etmededir.”

Dünyanın neresinde olursak olalım her daim doğduğumuz toprakların hasretini çekeriz. Memleketten uzakta, sıla kokar her yanımız. Bizim oraları anımsatan bir şeylerle karşılaştığımızda titrer bam telimiz. Bizim olan en güzeldir hep. Bizim oraların havası, suyu başkadır, deriz. Memlekete has bir ezgi duyduğumuzda küt küt atar yüreğimiz. Müzik evrenseldir ama insanın canına ciğerine işleyen müzik yöreseldir. Bizim müziğimizdir en kallavi müzik.

1990'lı yılların ortalarına doğru sanayileşmeyle birlikte köyden kente doğru göçün yarattığı işçi sınıfı, sıkıntılarını dile getirecek bir tercüman aramış ve aradığı tercümanı müziğin lisanını konuşan bir şahsiyette bulmuşlardır.

Yakın bir tarihte duayen bir ses sanatçısını kaybettik. Arabesk müziğin kralı, nam-ı diğer Müslüm Baba. Daha çok genç yaşta, belki baba bile olamayacak bir yaşta almıştı bu namı. Biyolojik olarak baba olmanın tadına varamamıştı lakin o tüm öksüzlerin, yetimlerin, kimsesizlerin babası değil miydi? Babalarının yerine koymuşlardı varoş çocukları onu. Baba güven demek, dayanak demek. Baba'nın şarkılarına sarılıp uyumadı mı gecenin ayazında evsiz barksızlar. Ümitsiz aşıklar, sevgilileri tarafından terk edilenler kanayan yaralarına tuz basar gibi kalplerine basmadılar mı babanın şarkılarını. Efkarlı ağızlar bağıra bağıra eşlik etmediler mi melankolik ambiyanslarda o damar parçalara. En katı yürekleri dahi yumuşatıp hıçkıra hıçkıra ağlatmadı mı Baba'nın eşsiz sesi.

O bizdendi. Bizim memleketin hamurundandı. Bizim oraların havasıydı müziği. Memleketin suyuydu sesi. Her gece üstümüze örttüğümüz pamuk yorganın sıcaklığıydı şarkıları. O , mayasında hüznün olan memleketimin insanıydı. İctendi, içimizden biriydi. Bir fırtına koptu ve hasret rüzgarları çok erken esti. Ardında yurdunun insanının kalbine vurulmuş soğuk bir damga gibi ölüm matemi bırakıp gitti. Elveda Müslüm Baba!

Burhan AKINCI
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

DERDİME DEVA OLANNE

Acıyor yüreğim anne öp geçsin
Bir şeyler batıyor, ölüyorum, bitiyorum
Gözyaşı olup akıyor canım
Bul anne içimdeki ateşi, söndür
Ondan geriye zerre kalmasın
Ondan bana kalan acı yakmasın...!
Tam sola git anne elini kat kalbime
Daha fazla yanmasın...!

Dilber AKPINAR 10/B

ANLASANA

Sancılı anındayım şimdi hayatın
Bir med-cezir boşluğu kıyılarımda avare
Bıçkın delikanlı ruhuna teslim
Emanet duygulardan sıyrılabilsem bir an
Durup ardıma baksam zamanın akışından
Başımdan atsam kahrın alengirli büyüsünü
Yanaşabilsem eski zaman limanına
Örtsem örste dövülmüş kalbimin üstüne
Paslanmış bir yürek taşımaktansa perde
Hep yırtılmış damarlarımdan akan
Oksitli acıları bulunur
Fırtınalarla dalaşmak huyum değilse de
Yok, öylesine değil
Kanım kurusun
Zamanı ve mekânı öğüttüm değirmende
Anlamsızlık ürettim yaralı
Onamak için vücudumu
Tut elimi yitirmeyim umudumu
Anlasana
Ölüm döşeğindeyken dilim
Son nefesinde adını sayıkladı

BURHAN AKINCI

(Türk Dili ve Edebiyatı Öğrt.)

İYİKİ VARSIN

Denizin getirdiği bir dalga
Dalganın üzerinde bir şişe ve şişenin
Üzerinde bir not...
Seni bekliyorum...
Bulutun getirdiği yağmur
Yağmurun ortasında bir damla...!
Ve damlanın taşıdığı haber.
Hasret çekiyorum.
Rüzgarın estiği ağaç
Ağaçtan düşen bir kuru yaprak..
Yaprağın üzerinde sadece iki kelime
!!...İYİKİ VARSIN...!!

FERİT CENGİZ 9/C

GEL

Bazen saçların oluyor
Bazen tenin doğuyor odama
Yaşanmamış hatıralarımız var bizim
Biz olmuşuz bir kere yaşanmamış şekilde
GEL!
Ben çekilmişim kenara
Duvarlarla konuşuyor nefesler
Elem dolu mutfak
Elem dolu koridor
Elem dolu salon
Elem doluyum
GEL
Akrep olmuş yelkovan
Zehrini bırakıyor ama
Bırakmıyor kendini zaman
Sokaksa çıkmazda, ettim buldum tanık
Ben mağdur, sen gafil, aşk sanık
GEL
Kayıplara karışıyorum kayıplarda
Hürriyetine bürünüyorum hürriyetsizliğin
Bilirim tek suçlusu olmaz sessizliğin
Yetmiyorsa yaklaştığın maskelerinle beni vur
Nehir çırılçıplak en umulmadık yerden yıkıldı sur
GELME!
Ne sen kâğıt kadar temiz ne ben kalem kadar cesur...

MERVE NUR SARI 12/A

YENİDEN DİRİLİŞ

Kışa bakarsanız kış görünüşüyle baharı, hele yazı hiç vaat etmez. Yaza bakarsanız, yaz, sonbaharı, hele kışı çağıracaktı gibi hiç gözükmez. Ama insan tecrübeleriyle bilir ki, yaz ve günden sonra kış gelir. Kıştan sonra da baharla yaz. Bunun gibi, toprağa ve çürümeye terk edilen ölüye bakarsanız, yalnız ona bakar ve karşılaştırma duygunuzu çalıştırmazsanız; her yerde ve her şeyde ölüden diri, diriden ölü çıkartan Allah'ın kudretini görmezlikten gelerseniz, ölümden sonraki dirilmeyi inkâr zorlayan şeytana kolaylıkla avlanırsınız.

En ufak bir zehir karşısında etimiz, kemiğimiz bir reaksiyonda bulunuyor. Ve kemiğimiz sızlıyor. Yani vücudumuz bir cevap ve hesap veriyor da ruhumuzun günah ve sevapları için -hesap ve cevap vermek üzere- yarın yaratıcının karşısına çıkmaması mümkün mü? İnsan öldükten sonra dirilecek ve hesap verecektir. Yoksa bu hayâ, başlar başlamaz biten bir şarkıdan farksız olur. Rüya hayata göre ne ise, bu dünya hayatı da ahret hayatı önünde odur. Bir bakıyoruz, güneş doğmuş, sonra yükselmiş, sonra tam ortaya gelmiş. Sonra eğilmiş, sararmış ve en sonunda da batmış. Ama biliyoruz ki yarın yine güneş doğacaktır. Hayat da güneş gibi doğum, yükselme, iniş ve batış çizgileri taşır. Fakat yine bir doğum olacaktır. Hatta denebilir ki, ölümden sonra insanın dirilmesi, güneşin yarın doğmasından daha kesindir. Çünkü insan güneşten bin kere daha doğmaya layıktır. İnsanın anlamı, yaratılış gayesi güneşten üstündür. Güneşi, ayı ve toprağıyla bu dünya bir kavuşma odası gibi hazırlandı da, insan ondan sonra geldi. Kavuşma odası insan için midir, yoksa insan kavuşma odası için mi? İnsan muhakkak öleceğini bildiği halde, yine kalbinde hep ebedi yaşayacakmışçasına bir duygu taşımaktan da geri durmaz. Bu, ölüm korkusundan dolayı değil, ölümden sonraki hayatın belli belirsiz izini taşıdığımızdan doğuyor. Medeniyet ve kültürler de böyledir. Bir medeniyetin ölümünü yaklaşmış sanırsınız. İşte tam o sırada öyle bir filizlenme gösterir ki şaşırırsınız. Sanırsınız ki bir medeniyetin kışı onu ölüme götürmektedir. Fakat ansızın o medeniyetin yeni bir baharı geliverir. Kültür yeniden filizlenir. Yeniden boy atar. Ağaç yeniden yapraklanır ve yeşerir.

Çağımızda İslam kültürü de işte böyle yeni çiçeklenmeye gebedir. Tükenen ve son ucuna varan, insanların atılımlarıdır. Fakat belli bir süre dinlenmiş ve kabuğuna çekiliştikten sonra yeni bir atılım gelir. İslam dünyasının her yanında böyle bir kültür hamlelerinin işaretleri belirmiştir. Bunlar gün geçtikçe zenginleşecek, kökleşecek ve sonunda boy verecektir. Toprak sert, taş kuvvetlidir. Fakat tohumun içindeki kımıldanış, en sert toprağı yaracak ve en ağır taşı yerinden kaydıracak güçtedir. Nice mezarlar görürsünüz; dikilen fidan bütün mezarı kaplamış, mezar taşını da yerinden sökmüş, hatta yutmaya başlamıştır. O halde şöyle bir çıkarımda bulunmak yerindedir sanırsam. İsimsiz kahramanlar olmasa, ölmeden önce ölmüşler, hakikate kendini adanmış bulunanlar olmasa, ne kumandan zafere ulaşabilir, ne yazar yazdığını yazabilir.

Bütün bunları önce kendime söylediğimi ve bir de sizlere söyleyerek teselli bulmak istediğimi bilmenizi isterim. SELAM VE DUA İLE...

TARİH SORUNSALI; ÖLÜLER KİTABI

Modern dünyanın hiç anlatılmamış hikâyesini şimdi benden dinleyeceksiniz diyemeyeceğim. Ya da Mevlana gibi “*Şimdi yeni şeyler söylemek lazım*” şiarıyla da yola çıkacak kadar ne cüretkâr ne de bilgeyim. Ben bir tarih öğretmeniyim, işim eskilerin meselleri, ölümlerin masalları, onları dilim döndüğü, aklım yettiğince anlatabilmek. Geçmişin yıkıntıları ve bugünün uyarıları olan tarih, ölenler ile henüz doğmamışlar arasında kopmaz bağlar kuran, kadim bir köprüdür. Tarih nedir sorusuna, hemen herkes kolayca bir yanıt verebilir.

Peki, tarih kavramı gerçekten bu kadar basit midir? Büyük düşünürlerin buna itirazı var. İsterseniz biraz onlara kulak verelim. Hegel tarihi “özgür bilincin ilerlemesi” olarak görür. Marx tarihi “bir sınıf çatışması” olarak nitelemiş ve “komünizm, tarih bilmesinin çözülmesidir” şeklinde bir ekleme yapmıştır. Thomas Carlyle; “tarih kahramanların yaptıkları ve yığınlarında takip ettikleridir” diye özetler. Ali Şeriatî tarihi; “insan gerçeğini anlamamızı engelleyen zindanlardan” birisi olarak nitelemiştir. “bu gayya kuyusundan çıkmanın yegâne rehberinin bilgi” olduğunu vurgulamıştır.

Tarih, millet olma bilincini belirleyen başat unsurlardan biri olup, yerleşik algı bu olguya her zaman büyük önem atfetmiştir. İnsanın özgeçmişine bakarak nasıl onu tanırsak, milletleri tanımak için de tarihe bakmak zorunludur. Bu süreçte bize kılavuzluk yapanlar da tarihçilerdir. Yola (tarih) ve rehber (tarihçi) ne kadar güvenebiliriz? Tarihçi geçmiş ile bugün arasında astral seyahatler yapan bilge bir zaman yolcusu mudur? Tarihi bilmenin bize somut bir faydası olabilir mi? Ontolojik düzlemde kazanımı nedir, salt sürüye ait olma hissi mi, yoksa varoluşumuza anlam katacak bir 'bilinç huzmesi' midir? Kılıgsal algı, şimdi onun yalın gerçekliğinden rahatsız olurken, tarih bizden önce yaşanan olaylar hakkında ne kadar tarafsız olabilir. Metafizik sıçrama yaptığını ve olayları dönemine göre yorumlayabilmek gibi bir yeteneğe sahip olduğunu dile getiren bu insanlar bizi aldatıyor olabilirler mi? Yoksa nesnel tarihçilik bir hurafe midir? Tarihçiler bunun aksini iddia etse de tarih bir 'görecelik bilimi'dir. İddiamızı biraz daha somutlaştıralım.

Doğu Roma (Bizans)'nın resmi tarihçisi olan Prokopius, antik çağın son büyük tarihçisi olarak kabul edilir. İmparator I. Justinian dönemini anlatan bu değerli tarihçi kitaplarında imparatoru cesareti ve bilgeliğiyle yere göğe sığdıramazken, Justinian'ın eşi Theodora'da güzellik ve iffet timsalidir. Fakat değerli tarihçimizin birde “Gizli tarih”i mevcuttur. Yayınlanmamış bu yazma eserinde imparator zorba ve zalim biri olarak tasvir edilirken, eşinin şirretliği ve sefahat düşkünlüğü sayfalarca anlatılır.

Bütün tarih kitaplarında bir alın yazısı gibi hep aynı kuşku akıllara gelmektedir: “bu yazılanlar ne kadar gerçek?”. Bir Afrika atasözünüyle tezimizi güçlendirelim. “Aslanlar kendi tarihlerini yazıncaya kadar, av öyküleri daima avcıyı övecektir.” Yani tarihi hep kazananlar yazar.

Tarih bize hakikati veremez, onun yaptığı gerçeği, tabii bu sübjektif bir gerçek olacaktır, aralama sanatıdır. Bu yüzden modern tarih okumaları insanın hakikati anlama serüveninde ona rehber olacak bir amaçtan ziyade mütevazı bir araçtır. Eğer gerçekten böyle bir şey istiyorsak. Tarih bize doğrunun kendi değil, ancak bir parçasını verecektir. Peki, artık tarih okumaktan vaz mı geçelim? Hayır, bu daha büyük yanlış olacaktır. İfade etmeye çalıştığımız, âlemin en büyük gizemi olan 'insan'ı tanıma sürecinde, tarihin bize ışık olmasını sağlamaktır, aksi halde yolumuza gölge olacak ve zihnimizi bulandırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Bu gayya kuyusundan çıkmanın yegâne rehberi hikmetle. perçinlenmiş felsefi okumalar yapmaktır

DAİMA ŞÜPHEDEYİM!

Okumak ve alışkanlıklarımız... Her ikisi de hayatımıza yön veren, kararlarımızı ve tercihlerimizi oluşturan faktörlerdir. Alışkanlıklarımızdan ya da daha doğru söylemlerle bazı alışkanlıklarımızdan zaman zaman şikâyet etsek de aslında alışkanlıklar güzeldir. Bize mutluluk verir, hayattan keyif aldırır. O yüzden değil midir kötü de olsa kimi alışkanlıklarımızı bırakmak istediğimizde sinir, depresyon halleri üzerimize çöker ve gerginliğimizi tüm çevremize hissettiririz. Tespih çekmek, kalem çevirmek, sigara içmek, parmak çıtlatmak, sakız patlatmak vs. iyi ya da kötü tüm alışkanlıklar aslında bize beynimizin yönlendirdiği savunma mekanizmalarıdır. O yüzden ki alışkanlıklar hayatımızın vazgeçilmez unsurudur. Bu alışkanlıklar içerisinde biri vardır ki ne mutlu o alışkanlığa sahip olana. Okumak...

Okumak insan için vazgeçilmez bir tutkudur. Hele kişi bir edebiyat aşığı ise bu önü alınmaz bir sevdadır. Ne zaman ne de şartlar onu engelleyebilir. Her fırsatta kendisine okumak için vazgeçilmez eserler bulur. Okuduğu eserleri de öyle üstünkörü okuyup atıvermez. Ciddi olarak ele alır bir bilim adamı, bir cerrah titizliğiyle inceler, tahlil eder, yorumlar. Eleştiriler getirir kendi çapında, katkılar sağlar yorumlarıyla, eksiklerini bulduğunu düşünür. Ama haddini de bilir, kıymetini de. Çünkü o edebiyat aşığıdır, okuma tutkunu... Bindirdiği dalı kesmez, yemek yediği çanağa tükürmez. Edebi ona bunu öğretmiştir.

Okuma tutkunu bu edebiyat sevdalılarının ömür boyu takip ettikleri tutkuları da vardır. Ömrünce takip ettiği yazarlar, şairler ve yayıncılar... Bir zamanlar yurt dışında yaşarken bir arkadaşımın elinde, Türkiye'den binlerce kilometre uzakta, Varlık dergisini görmüş ve çok şaşırmıştım. Memleket hasreti zaten doruklara çıkmış, her türden Türkçe yazı, konuşma ve müzik burnumuzda tüterken bir edebi derginin hem de yakın geçmişteki tüm sayılarıyla birlikte elimin altında oluvermesi beni oldukça şaşırtmış ve sevindirmişti. 13 yıldır abonesi olduğu Varlık dergisini ta bu diyarlara getirmesi onun ne denli edebi zevke ve merakla sahip olduğunu göstermesi bakımından yeterliydi. Sohbetimiz esnasında bu dergiyle ilgili başından geçen ilginç bir olayı da anlattı. Süreli yayınların sıkı takipçisi ve Varlık Dergisinin müdâvimlerinden olan bu arkadaş 10 yıl önce öğretmenliğe başvururken istenilen başvuru belgelerini hazırlığa koyulur. Öğretmenliğe başlaması için herhangi bir engeli olmadığına dair Sağlık Kurulu Raporu yani "Sağlam" raporunu almak için hastaneye başvurur. Hastanede teker teker poliklinikleri dolaşmaya başlar. Malumdur bu raporu alırken çok teferruata girilmez hatta çoğu poliklinikte doktoru bile görmeden kapıdan evraklar teslim edilir ve rapor içeriden imzalanıp alınır. Veleve ki doktor seni görmek istese bile "Bir şeyin var mı?" diye sana sorarak rapora "SAĞLAM" yazıp gönderirdi. Hatta bazı doktorlar hiç konuşmaz sırada bekleyene işaret parmağıyla gel işareti yapar, sen yaklaşınca elini uzatır ve elindeki matbu kâğıdı alıp ilgili bölüme okunmaz bir yazıyla "SAĞLAM" yazar, sonra kâğıdı sana uzatır ve yine el işaretiyle "git, defol git" gibi bir işaret yapar ve sen de gidersin.

Bizim arkadaş iç hastalıkları, KBB, göz, cildiye, üroloji vs. poliklinikleri geçtikten sonra en son Ruh ve Sinir Hastalıkları bölümüne gelmiş ve elindeki Varlık dergisiyle içeri girmiş. Doktor demek ki okuyan edebiyatla, sanatla ilgili birisi ki arkadaşın elindeki dergiyi görünce "Hâlâ bu fosil dergiyi mi okuyorsunuz?" demiş. Malumdur Varlık 1973'ten beri varlığını sürdürebilen kimine göre eski, hatta bazısına göre böyle fosil bir dergidir. Ama çoğu edebiyat camiası için köklü ve yetkin bir dergidir. Bizimki kızmış biraz ama biliyor ki sakın olması gerekli "Evet hâlâ bu fosil dergiyi okuyorum." demiş. Bu arada gözü doktorun yaka kartına ve ardından diplomasına takılmış. İsmi ve mezun olduğu üniversiteyi görünce hemen çağrışım yapmaya başlamış ve hatırlamış. Bizim doktor Marmara Üniversitesi bünyesinde çıkarılan ve yayın hayatı fazla uzun sürmeyen Psikiyatrica adlı derginin yazarlarından biriymiş. Dergi kısa yayın hayatı boyunca kendisine slogan olarak "Daima Şüphedeyim"i seçmiş ve derginin kapağındaki isminin altında bu slogan yer almış. Doktor, arkadaşına "Bir şeyin var mı?" diye sormuş -usulü bozmamak gerekli tabii ki- bizimki kendinden emin bir şekilde "Daima Şüphedeyim!" demiş. Doktor kafasını kaldırmış uzun uzun bakmış ve gülmüş. Raporu eline almış ve rapora "Hâlâ Sağlam" yazmış.

Anlaşılan bizim doktor yarına garanti veremeyeceğini bir şekilde üslubunca beyan etmiş.

Dr. Mehmet Ali YILMAZ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

CANIM ANNEM!

BENİM GÜZEL ANNEM

*"Anne başta taç imiş
Her derde ilaç imiş
Bir evlat pir olsa da
Anaya muhtaç imiş"*

Bizi dünyaya getiren, yaşamı boyunca da bizim en büyük destekçimiz olan, bizi karşılıksız seven, bize baktığında içi titreyen, hayatımızda bir daha göremeyeceğimiz ve yaşayamayacağımız en büyük mucizedir "ANNE".

Anelik hayatımızda görebileceğimiz en kutsal, en yüksek mertebeli ve hiçbir kazancı olmayan makamdır. Ve bu makam sahipleri bir gün bile şikâyet etmemişler ve "Neden bunu yapıyorum?" dememişlerdir. Bize kızar, bağırır, çağırır ama başkasının bunu yapmasına izin vermez hatta babalarımıza bile. Çünkü biz annemizin biricigiyiz. Sen onu ne kadar üzsen de onun biricigisin ve biz biricikler bize sunulmuş mucizenin farkında değiliz. Ve kaybedene kadar da olmayacağız. Çünkü biz her şeyi kaybedince algılıyoruz bizim için ne kadar değerli olduklarını. Hani çok şeyi bildiğimizi zannediyoruz ya aslında hiçbir şey bilmiyoruz. Onların bizi nasıl sevdiğini bizim için nasıl çabaladıklarını bizim iyiliğimizi bizden çok istediklerini ve daha birçok sayamadığımız şey... Bunları yapmaya devam ediyorlar hatta karşılıksız; bizden tek bir şey istiyorlar mutlu bir hayat sürmemizi. Bizler belki mutluluğu yakalayacağız ya da yakaladığımızı zannedeceğiz. Yakalayacağız çünkü annemiz yanımızda olacak, yakaladığımızı zannedeceğiz çünkü annemiz yanımızda olmayacak. Bu da hep bir yarım kalmışlıktır.

Neden yarım kalıyoruz ki onlar hayattayken, yanımızdayken değerini bilelim. Her gün onlara bir gülücüğü bir öpücüğü çok görmeyelim. Sadece onlara olan sevgimizi anneler gününde mi göstereceğiz? Sizce annelerimiz kalbimizde olduğu sürece, onları hissettiğimiz sürece anneler günü olmaz mı? Bunun cevabı sadece sizde saklı onlar o günde bile sizden bir şey beklemez sadece biz hediye almayı düşünürüz tabi hediye almakta güzel bir şey annemize onu düşündüğümüzü göstermek sadece o gün değil onlara her gün hediye alabilirsek daha iyi olmaz mı? Her gün para harcayıp hediye almaktan bahsetmiyorum her gün eve gittiğimizde bir öpücük kondurmak o güzel yanaklara, onlara bu yeter zaten. Onlar hiçbir zaman bir şey beklemezler beklemedikleri gibi fazlasını da istemezler.

Ne dersiniz yapalım mı bunu? Sizi bilmem ama ben bunu yapacağım bu zamana kadar yapmıyordum zaten bu saatten sonra fazlasını yapmaya çalışacağım. Siz de deneyin hiç bir şey kaybetmeyeceksiniz. Hatta öyle bir şey kazanırsınız ki ömür boyu elde edemeyeceğiniz bir şey "ANNENİZİ" annenizin o hiçbir şeye değiştirilmeyen gülüşünü. O benim için o kadar değerli ki anlatamam. Eminim sizin annenizde sizin için öyledir. O halde ne duruyorsunuz hadi annenize kocaman sarılmaya.

Bütün annelerimizin anneler gününü en içten dileklerle kutluyorum

Gamze ARGUNHAN

12/D

Annem'e

Elin hep sağ omzumda
Gölgen hep benimle olsun!..
Sözlerin yoluma ışık tutsun...
Duaların hep benimle,
Aklın ve kalbin daima bana kanat olsun
Ve benim bu dünyadaki koruyucu meleğim
Biricik annem olsun..!

Dilber AKPINAR

10/B

HATIRLAMİYORUM

Ne sevgiyi hatırlıyorum
Ne sevmeyi, ne de sevilmeyi...
Benimkisi hatıra gelmemesi mi?
Yoksa yok olduğuna alışkanlık mı bilmiyorum.
Bilmiyorum!
Sevmek neydi sevilmek neydi
Kim düşmandı, kim dost
Kim yanımda, kim arkamda, kim karşımda
Arkamda olanlar sırtıma
Yanımda olanlar kafama silah doğrulttuğundan beridir
Bıraktım sevmeyi sevilmeyi.
Bahar mı geldi, benim için pek de ehemmiyeti yok.
Sen mi gelirdin bahar gelince
Gelme artık sevme, seviyorum bile deme.
Safliğimi kaybettiğim
Şerefsiz hayatın yüzüzlüğünü çok iyi tanıdım ben
İşte bu sebepten
Ben bir yalnızlığı çok iyi tanırım bir de yüzüzlüğü
Mutluluk uzak olsa da bana
Gülmeyi hatırlamak istemiyorum
Gülmek benim için ağlayan kalbime bir maske
Rolünü takınmış bir oyuncu misali yalnızlık ve keder
Sen beni sensizliğe mahkûm ettiğinden beridir
Yüreğim gerçekten sevmedi hiç kimseyi
Ve inanmadı sevdiğime gerçekten...
Sensizlik benliğime işlemişken
En yakın tanıdıklarım yalnızlık ve yüzüzlükken
Geriye dönmenin ne faydası var
Hislerimin kıpırtısına bir bebek misali heyecanlanıp
Kanatlarını çırparak gülümsemiyor artık
Bir güz rüzgârı misali gelen sevdaya
Gülümsemeyi unuttu yüreğim.
Bu yüzden dışlerim gözüксе de
Sensizken hiç içten olmadı gülümseyişlerim
Ben sensizken gerçekten hiç gülmemişim.

Rumeysa KANITATLI 11/B

GİBİ

Elimde olmayan şeyler var
Ellerin gibi..!
Benim için atmayan o yüreğin gibi
Her şeyden habersiz boşluğa bakıyor gözlerin
Dudaklarından çıkmasını bin umutla beklediğim
"O" iki kelime gibi...

Dilber AKPINAR 10/B

ŞU YALAN DÜNYA

Gözlerimizi açtık dünyaya, yaşama tutunduk
Neler çıkmadı ki karşımıza unutulmadık, ansızın
Yıldımadi kaygılar, hoşnutsuzluklar...
Ama bir şey var ki hiç unutmamak, bırakmadık
Hem de hiçbir zaman
Sevenlerimizi unutmamak, sevdiğilerimizi
Kim bilir belki de onlar için var olduk
Şu yalan dünyada

Yıldımadi acılar bizi
Üst üste gelen felaketler, kötü haberler
Yan mahallede kavga, hırsızlık, komşunun asi çocukları,
Karşı markette hırsızlık...
Olumsuzluk çok ama
Sevgi var şu dünyada sevdiğilerimiz ve sevenler...
Yılmadık, unutmamak...
Şu yalan dünyada

Gönül zengin değilse para pul neye yarar
Sevgi, mutluluk, sağlık
Var mı daha büyük beylik
Ailen yanında olduktan sonra
Olamaz daha büyük güç arkanda
Kıymetini bilmek gerek ailenin
Şu yalan dünyada

Bir dilek tut deseler bir gün bana
Mutluluk derim, huzur derim, sağlık, ailem derim...
Geri kendiliğinden gelir bilirim.
Sevmesini bilmeli
Sevdiğini söylemeyi bilmeli
Şu yalan dünyada

Giden geri gelmez unutmamak gerek
Hatıralar güzelse eğer
Giden yok olmaz gönlümüzde beynimizde
Daima yer eder güzel hatıralarıyla
Destur edinmek gerek
Unutmamak gerek
Bu dünya yalan dünya

Fatma İNAN 10/B

ANLADIM

Hasret ateşten gömlek derlermiş
Sana hayran kalınca anladım
Yapışır bedenine alev alev yakarmış
Yokluğunu yanınca anladım
Özlem çölün ortasında susuz kalmakmış
Seni özleyince anladım
Anlamakmış
Kalbimin sende olduğunu fark edince anladım.

Ferit CENGİZ 9/C

BAKIR ÇAYDANLIK

Sadece elinde kuru bakırdan bir çaydanlık kalmıştı ırmağın. Kaynağın suları yere dökülen diğer odadan püfür püfür sesi duyulan. Annesi'nin koşup demlendiği, hazırlanan kahvaltı sofrasına konan çaydanlık değildi. Geçmişin hatıralarının özlenmesi ve hatırlanması için dolabında saklamıştı onu ırmak hiçbir özelliği yoktu dolabının rafına duruşuyla Onun orada duruşu. Irmagın Annesinin sıcaklığını Anne şefkatini hissettirmiyordu Artık. Kullanılmayınca hiçbir anlamı yoktu onun için. Irmak okulu için Amerika'ya yerleşmişti. Annesi Irmak'ın gidişinden sonra ölmüştü. Kardeşi Nehir'i de yanına aldı. Irmak geçmişini özlüyordu. Annesinin şefkati lazımdı artık ona, yaşı ilerlemiş, yolun yarısını kat etmişti. Irmak bu durumdan etkilenmişti. Nehir annesinin ölümünden sonra ablasından güç alan artık ablasının bu durumuna üzülüyordu. Oysa ırmak artık çocuk şefkati istiyordu, dayanamıyordu. Ablasından sakladığı günlük yemekler, kısa ve sıkıcı kahvaltı sofraları bunaltmıştı artık onu. Sadece o çaydanlık hayatta tutabiliyordu onu. Oturduğu sofradan hiç keyif almıyordu artık. Çaydanlığını dolabından çıkarıp ağlardı daima başucunda, Sahip olduğu tek şey oydu. Hem acılar çektiği hem de acılarını dindirdiği. Belki de bu çaydanlığı bırakmayışının tek sebebi içeceği her yudumda annesini hatırlatmasıdır.

Işlay AKSOYVAR

10/B

BAZEN

Bazen insan o kadar yanılmış ki
Beklenmedik anlarda bulurmuş kendini
Bazen...
Bazen o kadar inanmış ki inanmaması gerekenlere
O kadar güvenirmiş ki ona
Birden gözü yaşlı ve kalbi kırık buluverirmiş kendini
Bazen...
Sonra... Sonra çaresiz, suskun oluverirmiş,
Kalbi kırık, bitkin oluverirmiş
En başından başlamak istermiş halbuki
Her şeye ta en baştan
Ama olmazmış, olmuyormuş.
Herkes umudunu yitiriverirmiş ondan
En kötüsü kendisi umudunu yitirmiş kendinden
Kimsesiz hissedermiş kendini
Bazen...
Gün olur masal gibi biri çıkarmış karşısına
Onunla tutunmuş hayata
Ve onunla başlanmış yeniden yaşamaya
Sevmeye, sevmeye
Ama, ama bir yanı hep eksik kalırmış ondan yana
Geceleri anlarmış eksikliğini, en çok sessizlikte hatırlar
Sadece geceleri ağlamış,
Geceleyn sessizlikte

Duyguhan DOKUCU 10/E

BENCİLLİKTE SON DURAK

İnsanlara ayrılmış kocaman bir dünyada yaşamaktayız
Hayallerimiz, düşüncelerimiz ve benliğimizle farklıyız
Tüm insanların hürriyeti ve hakları eşit olan bir dünyada yaşarken
Neden benliğimizi bastıramayıp, kendimizi diğer inşalardan üstün tutanz.

Bizim sloganımız "bencilikte son durak"
Diğer insanları bırak da bir de dön kendine bak
Tüm insanların hakkı eşit ve sonunda gireceğimiz bir avuç toprak
Nice insanlar var çünkü bu dünyada kendini üstün gören ahmak!

FATMA AKYOL 10/E

CANINI CANDAN ALAN AYRILIK

Bir acıdır ki canının gözünden süzülen
Bir tebessümdür ki canının yüzünde beliren
Can canansız olsa bu can yanar bu can ölür
Aşk nedir ki can ve cananın yanında?

Bugün bir yaprak daha düştü takvimden
Can yok cananın gözü yaşlı
Can ve canan efsane oldu düşmez dillerden
O günden sonra ayrılanların gözü yaşlı sözü kanlı

Hani aşk? Hani nerede sevgi?
Yoksa aşk acı çekmek mi?
Hani anlatılan can ve canan nerede?
Artık mazidir onlar için
Bir çığlıktır etrafı damladır gözden süzülen
Geriye eskimiş yalan
Kaybolan hayatlar

ESRA TURAN 11/F

Şeyh Edebalî'nin Osman Bey'e Nasihati

Oğul ,
İnsanlar vardır, şafakta doğar, gün batarken ölürlər!
Unutma ki dünya sandığın kadar büyük değildir!
İki paralık güneşe aldanıp sonra da karda, ayazda kavrulup gitme
Güçlüsün akıllısın söz sahibisin!
Ama ;
Bunları nerede nasıl kullanacağını bilmezsen,
Sabah rüzgarında savrulup gidersin.
Öfken ve benliğin bir olup aklını yener!
Daima sabırlı, sebatlı ve iradene sahip olasin.
Azminden dönme!
Çıktığın yolu taşıyacağın yükü iyi bil !
Her işin gereğini vaktinde yap.
Açık sözlü ol! Her sözü üstüne alma!
Gördün söyleme, bildin bilme
Sözünü unutma! sözü söz olsun diye söyleme!
Ananı atanı say bereket büyüklerle beraberdir!
Sevdiğin yere sık gidip gelme, muhabbetin kalkar, itibar olmaz.
Üç kişiye acı ;
Cahiller arasında alime,
Zenginken fakir düşene,
Hatırlı iken itibarını kaybedene!
Unutma ki yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette değildir.
Ululanma, düşmanını hor görme!
Düşmanını çoğaltma, düşmanlığın başını da sonunu da sen belirle!
Haklı olduğunda kavgadan korkma
Bilesin ki
Atın iyisine doru yiğidin iyisine deli derler!

(II. NASIHAT)

Ey oğul! Beysin...
Bundan sonra öfke bize, uysallık sana...
Güçengeçlik bize, gönül almak sana...
Suçlamak bize, katlanmak sana...
Geçimsizlikler, çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize,
adalet sana...
Kötü söz, şom ağız, haksız yorum bize, bağışlamak sana...
Ey Oğul! Bundan sonra bölmek bize, bütünlemek sana...
Üşengeçlik bize, uyarmak, gayretlendirmek, şekillendirmek sana...
Ey Oğul! sabretmesini bil. Vaktinden önce çiçek açmaz.
Şunu da unutma! İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.
Ey Oğul! Yükün ağır, işin çetin, gücün kıla bağılı.
ALLAH YARDIMCIN OLSUN.

Günlerini say, servetini say, büyüklerini say, ama YERİNDE SAYMA!
Eşini beğen, işini beğen, aşını beğen, ama KENDİNİ BEĞENME!
Emek ver, kulak ver, bilgi ver, ama hiçbir zaman BOŞ VERME!
Hedefe koş, cihada koş, yardıma koş, ama ORTAK KOŞMA!
Fidan büyüt, garip doyur, çocuk besle, ama KİN BESLEME!
Satıcı ol, alıcı ol, kalıcı ol, bulucu ol, ama BÖLÜCÜ OLMA!
Paranı ver, selam ver, canını ver, ama SIRRINI VERME!
Davet et, hayret et, affet, tevbe et, ama İHANET ETME!
Okumaktan zarar gelmez, oku, ama, LANET OKUMA!
Elini aç, gözünü aç, kapını aç, ama AĞZINI AÇMA!
Rakibini geç, sınıfını geç, ama GÜLÜP GEÇME!
Ev al, araba al, abdest al, ama BEDDUA ALMA!
Zulmü devir, nefsi devir, ama ÇAM DEVİRME!
Yaklaş, konuş, tanış, ama UŞAKLAŞMA!
Seslen, uslan, ama YAŞLANMA!
Doğrul, devril, ama EĞRİLME!
İtil, atıl, ama SATILMA!

KİTAP TANITIMI : Sinan Yağmur/AŞKIN GÖZYAŞLARI

“Allah'a kavuşmayı isteyen Allah da sever”

Sinan Yağmur'un “Aşkın Gözyaşları” adıyla okurlarının beğenisine sunduğu ve üç kitaptan oluşan biyografik roman serisinin birincisi olan “Aşkın Gözyaşları /Tebrizli Şems”i tanıtmak istiyoruz. Sinan Yağmur bu kitapta gerek tasavvufu gerek Tebrizli Şemsi gerekse Mevlana Celalettin-i Rumiye bize bir başka gözle bakmamızı sağlamıştır.

Türkiye'nin en çok okunan yazarı ne Ayşe Kulin, ne Elif Şafak. Konya'da yaşayan öğretmen Sinan Yağmur. Forbes dergisinin en çok kazanan yazarlar araştırmasına göre, Yağmur'un kitapları 2011'de 850 binden fazla satmış. Listeye göre, en çok Yağmur'un kitapları okunmasına rağmen, telifi düşük olduğu için en çok kazananlar listesinde Ayşe Kulin, Elif Şafak, İskender Pala, Zülfi Livaneli'den sonra beşinci sırada yer alıyor. Geçen yıl da aynı listede dokuzuncu olmuştu. Çok okunan bir yazar olmasına rağmen, adı sıkça zikredilen bir isim değil Yağmur. Ama özellikle Aşkın Gözyaşları Tebrizli Şems ve Aşkın Gözyaşları II Hz. Mevlana herkesin dilinde. Son olarak Aşk'a Yolculuk Veysel Karani kitabını yayımlayan Yağmur, kitap fuarlarının da kapı pencere kırdıran yazarlarından. Peki, kimdir Sinan Yağmur? Yazarlık geçmişi nedir, nelere ilgi duyar, bilinmiyor. Medyada neredeyse hiç görünmeyen Yağmur 'En iyi iletişim, direkt iletişimdir,' diyerek okurlarıyla yüz yüze görüşmeyi tercih ediyor. Bunun için de yaklaşık bir yıldır il il dolaşıp insanlara Mevlana'yı, Şems'i, yani tasavvufu anlatıyor. Bu söyleşiler bazen bir üniversitede, bazen de bir hapisanede olabiliyor. Kırşehirli olan Yağmur, gördüğü bir rüya üzerine Konya'ya yerleşmiş. Din kültürü hocası olarak yıllarca öğrencilerine ders veriyor, kitaplar yazıyor, bir gün, zar zor bastırıldığı bir kitap sayesinde hayatı değişiyor. Öğretmenlik mesleğini çok kısa bir süre önce, okurlarına ve kitaplarına yoğunlaşmak için bırakan Yağmur, eserlerinin herkes tarafından okunmasını istiyor. Ama aynı zamanda rakamlarla da işinin olmadığını söylüyor. Başarısını, yeteneğinden çok "Rabbim 'Yürü ya Sinan kulum,' dedi. Sinan Yağmur'a halk sahip çıktı," diyerek mistik bir şekilde açıklıyor. Mevlana'ya, Afganistan'a gidip Taliban'a esir düşecek kadar âşık. Lakin toplum olarak Mevlana'yı özümsemediğimizi düşünüyor. "Mevlana sadece bizim dudağımızda," diyor.

Sinan Yağmur tarafından biyografik romana dönüşen bu kitapta Şems-i Tebrizi'nin hikâyesi romanlaştırılmıştır. Kitap bölümlerden oluşmaktadır.

13 Kısımdan oluşan romanın ilk bölümünde asıl adı Muhammed olan Şemsi Tebrizi'nin bu ismi alma hikâyesi anlatılmaktadır. Çocukluk yılları ve gençlik yıllarının anlatıldığı 2 ve 3. bölümden sonra 4.bölümde arayış dönemi anlatılmaktadır. 5. Bölümden sonra Mevlana ile tanışmaları anlatılmakta ve 9.bölümde kadar Mevlana Celalettin-i Rumi ile münasebetleri, Şemsin Mevlana'yı sınaması gibi olaylar hikâye edilmiş ve birbirleriyle etkileşimleri ve olgunlaşmaları anlatılmıştır. 9.ve 10. Bölümde Şemsle Mevlana arasındaki dostluğun halkta tepki oluşturmaları ve Şemsin terk-i diyar etmesi anlatılmaktadır. 11.bölümde Şemsin geri dönüşü anlatılmakta 12. Bölümde ise Şemsin tekrar gitmesinden korkan Mevlana'nın onu üvey kızı Kimya Hatun ile evlendirmek istemesi ve gelişen olaylar anlatılmaktadır. “Aşkın Şehadet” adlı son bölümde ise Kimya hatunun gidişiyile üzülen Şemsin Haşhaşiler tarafından öldürülmesi ve öldürülmeden önce son arzusu olarak Mevlana ile vedalaşması lirik bir şekilde anlatılmaktadır.

Sinan Yağmur Kimdir?

1965 yılında Kırşehir'de doğan Sinan Yağmur, ilk ve orta öğrenimini Kırşehir'de tamamladı ve sırasıyla 1984'te Kırşehir İmam Hatip Lisesinden, 1990 da ise Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. 1990 yılında yüksek lisansını “Kelam ve İslam Felsefesi Ana Bilim Dalı”nda yaptı. 1991 yılında Kadınhanı imam hatip lisesinde öğretmenliğe başlayan SİNAN YAĞMUR sırasıyla KONYA İHL, ve meram Dr. Ali Rıza Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni olarak görevini sürdüren yağmur, evli ve 2 çocuk babasıdır. Selçuk belediyesince organize edilen aile okulunda aile içi iletişim, eşler arası sevgi köprüsü konularında konferans etkinliğinde bulunan yazar ulusal ve yerel televizyonlarda eğitim programlarına katılmıştır. Çeşitli deri ve gazetelerde yazıları çıkan Sinan Yağmurun kitaplarından bazılarını listeleyecek olursak.

Biyografik Roman Dizisi

- Aşkın Gözyaşları 1. Tebrizli Şems (2010)
- Aşkın Gözyaşları 2. Hz. Mevlana (2011)
- Aşkın Gözyaşları 3. Kimya Hatun (2011)
- Aşkın Meali - Yusuf İle Züleyha (2012)
- Kerbela, Aşk'a Belâ: Hz. Hüseyin (2012)

YAZAR TANITIMI

Oğuz Atay

Biraz unutulan, kısmen tutunamayan... Hayatın içeriğine uzaktan gülümseyerek bakan; modern türk edebiyatının yapıtçılarından birinin sahibi Oğuz ATAY...

Oğuz Atay (1934; İnebolu, Kastamonu - 13 Aralık 1977, İstanbul)

Babası, VI., VII dönem Sinop, VIII. Dönem Kastamonu Milletvekiliği yapan Cemil Atay'dır. 1951'de bugünkü adı Ankara Koleji olan Ankara Maarif Koleji'ni, 1957'de de İTÜ İnşaat Fakültesi'ni bitirdi. Üç yıl sonra İDMMA İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (şimdiki Yıldız Teknik Üniversitesi) İnşaat Bölümü'nde öğretim üyesi oldu. 1975'te doçent olan Atay, Topografya adlı bir de mesleki kitap yazdı. Çeşitli dergi ve gazetelerde makale ve söyleşileri yayımlandı. Oğuz Atay, Tutunamayanlar'ın 1971-72'de yayınlanmasından sonra, önemli bir tartışmanın odak noktası oldu. Bu romanıyla 1970 TRT Roman Ödülü'nü kazandı. Türk edebiyatının en önemli eserlerinden biri olan Tutunamayanlar, eleştirmen Berna Moran tarafından, "hem söyledikleri hem de söyleyiş biçimiyle bir başkaldırı" olarak nitelendirilmiştir. Moran'a göre Tutunamayanlar'daki edebi yetkinlik, Türk romanını çağdaş roman anlayışıyla aynı hizaya getirmiş ve ona çok şey kazandırmıştır.

Atay'ın büyük etki yaratan eseri Tutunamayanlar'ı 1973'te yayınladığı Tehlikeli Oyunlar adlı ikinci romanı izlemiştir. Hikâyelerini Korkuyu Beklerken başlığı altında toplayan Atay, 1911-1967 yılları arasında yaşamış Prof. Mustafa İnan'ın hayatı konu eden Bir Bilim Adamının Romanı'nı 1975 yılında yayımlamıştır. 1973 yılında yayımlanan Oyunlarla Yaşayanlar adlı oyunu Devlet Tiyatrosu'nda sahnelenmiştir. Atay, beyininde çıkan bir tümör nedeniyle büyük projesi "Türkiye'nin Ruhunu" yazmadan 13 Aralık 1977'de, İstanbul'da hayatını kaybetmiştir. Edirnekapı Sakızağacı Mezarlığı'na defnedildi.

Öldükten sonra 1987'de Günlük, 1998'de ise Eylembilim adlı kitapları yayımlanmıştır. Sağlığında hiçbir kitabı ikinci baskı bile yapamayan Atay'ın kitapları ölümünden sonra büyük ilgi gördü ve defalarca basıldı. Yıldız Ecevit'in hazırladığı Oğuz Atay biyografisi Ben Buradayım... 2005 yılında yayımlandı. Türk edebiyatında yazdığı Tutunamayanlar ile post-modern tarzda eser veren ilk yazar Oğuz Atay'dır.

Oğuz Atay, özellikle Tutunamayanlar romanında, modern şehir yaşamı içinde bireyin yaşadığı yalnızlığı, toplumdaki kopuşları ve toplumsal ahlaka, kalıplaşmış düşüncelere yabancılaşan, tutunamayan bireylerin iç dünyasını anlatır. Yapıtları eleştiri, mizah ve ironi barındırır. Kastamonu Valiliği kendisi adına 2007 yılından beri Oğuz Atay Edebiyat ödülleri vermektedir.

Eserleri:

Tutunamayanlar

Oğuz Atay'ın ilk romanıdır. Çoğu yazar ve okuyucuya göre modern Türk edebiyatının en önemli eserlerinden biridir. Kullanılan dil ve anlatım şekli itibarıyla edebiyatta bir devrim olarak kabul edilmektedir. Berna Moran, bu kitabı hem içerik hem de biçimsel özellikleri bakımından Türk edebiyatında yepyeni bir evre olarak değerlendirmekte, Jale Parla ise Don Kişot'tan Günümüze Roman adlı çalışmasında modern ve postmodern roman bağlamında Atay'ın ve Tutunamayanlar'ın yerini belirtmektedir.

Türk edebiyatının en önemli eserlerinden biri olan Tutunamayanlar'ı Berna Moran, "hem söyledikleri hem de söyleyiş biçimiyle bir başkaldırı" olarak niteler. Moran'a göre "Oğuz Atay'ın mizah gücü, duyarlılığı ve kullandığı teknik incelikler, Tutunamayanlar'ı büyük bir yeteneğin ürünü yapmış, yapıttaki bu yetkinlik Türk romanını çağdaş roman anlayışıyla aynı hizaya getirmiş ve ona çok şey kazandırmıştır." Küçük burjuva dünyasını zekice alaya alan Atay "saldırısını, tutunanların anlamayacağı, reddedeceği türden bir romanla yapar." Tutunamayanlar, 1970 TRT Roman Ödülü'nü kazanmıştı.

**Cam kırıkları gibidir
bazen kelimeler;
ağızına dolar insanın.
Sussan acıtır,
konuşsan kanatır.**

Hikmet Benol, toplumdaki yoğun kargaşanın temelinde yatan gerçekliği araştırırken, gerçeklerle içtenlikle ilgilenmenin toplumu yönetenlerce tehlikeli görüldüğünü seziyor ve “oyun oynuyormuş gibi ilgilenme” yolunu seçiyor. Kişinin kendisiyle savaşmasını ve yenmesini, kendini dönüştürmesini önemli bir sorun olarak algılamaya çağırın, çarpıcı ve sarsıcı bir roman.

Oyunlarla Yaşayanlar

Tanzimat'tan bu yana sürekli değişen politik ve toplumsal değerler karşısında tutunmaya çalışan Türk okur-yazarının kara güldürüsü. Eylemsizlikle geçmiş bir yaşamın getirdiği beceriksizlik ve gülünç olma korkusundan Atay sürükleyici bir oyun çıkarmış.

Korkuyu Beklerken

Oğuz Atay'ın hikâyeleri, gündelik hayatı kavrayış derinliği, anlatım zenginliği ve okuru alıp götürmedeki enerjileri bakımından romanlarından geri kalmaz. Kitaba adını veren hikâyenin korkuyu beklerken kendini evine hapseden kahramanı, Atay'ın edebiyat güzergâhındaki farklılığının en büyük kanıtlarından. Yazarın bu kitaptaki ilk hikâyeye var ettiği “beyaz mantolu adam” da öyle.

Günlük

Oğuz Atay'ın edebiyatla ilgili herkes için sürekli merak konusu olmuş günlüğünün bütünü. “Kimse dinlemiyorsa beni -ya da istediğim gibi dinlemiyorsa- günlük tutmaktan başka çare kalmıyor. Canım insanlar! Sonunda bana bunu da yaptınız” sözleriyle başlayan Günlük boyunca okur, yazarın son yıllarındaki yalnızlığını paylaşmakla kalmıyor, Oyunlarla Yaşayanlar'ın oluşum sürecini adım adım izliyor, bir edebiyat laboratuvarındaymış gibi.

Eylembilim

Eylembilim, başlığı gibi, Oğuz Atay'a özgü ironinin bütün inceliklerini taşıyor. Ülke 12 Mart arifesindedir. Öğrenci çatışmaları, üniversite işgalleri, forumlar... Romanın kahramanları, olaylar karşısında saf tutmaya ya da tutmamaya çalışan “akademikler”dir. Bir üniversitede gelişen olaylar, bir matematik profesörünün, Server Gözbudak'ın “hatırat”ından nakledilir. Oğuz Atay Eylembilim'de, Cevat Çapan'ın “Oğuz Atay'a Mektup”ta belirttiği gibi, kara mizah gösterilerinden birinin daha doruklarına ulaştırıyor bizleri...

Bir Bilim Adamının Romani

Ülkemizde pek benimsenmemiş bir dalda, biyografik roman türünde, Oğuz Atay'ın, kendine özgü üslubu ve kurgusuyla, kendi hocası da olan Mustafa İnan'ı anlatışı. Bir halk çocuğunun uluslararası ün sahibi bilim adamı oluşunun zorlu serüveni sergilenirken toplumsal eleştiri kalıplarının da zorlanması. İnan'ın yaşamından kesitler veren fotoğraf albümüyle birlikte.

Oğuz ATAY'dan Seçmeler

- *Gel seninle bir daha ağlayalım; yaşanmışlara, yaşanmışlara, bir de hiç yaşanamayacaklara.
- *Neden sadece bir hayal ürünüsün Olric? Siz gerçeksiniz de ne oluyor efendimiz.
- *Ne zoruma gidiyor biliyor musun Olric? O'na yazdıklarımı o'ndan başka herkes okuyor.
- *Kolundaki yaralar efendim? Tutunurken öyle oldu Olric ya yüreğindeki yaralar.. Efendim? Tutulurken öyle oldu Olric.! Peki ya gözlerindeki suskunluk ne efendim? Hiç dokunma.! Sus Olric!.
- *Şimdi al yalnızlığımı ört üzerine Olric.. Belki o vakit bırakıp her şeyi.. Gelirim bir yerlerden başlamak için yeniden.
- *Ne zaman hayata tutunmaya çalışsak, hep mahrem yerleri geldi elimize.
- *'Söyle evladım' diye teselli ederdi annem beni. Söyle de içine hicran olmasın. Hicran oldu anne.
- *Kimsenin yaşantısını beğenmedim. Kendime uygun bir yaşantı da bulamadım.
- *Çok yükseğe çıkamam; bende yükseklik korkusu var. Kimseyi yarı yolda bırakamam; bende 'alçaklık' korkusu var.
- *Hayatım, ciddiye alınması istediğim bir oyundu.
- *Elimde olmayan şeyler var Olric: -Nedir efendimiz? -Elleri Olric elleri...
- *Beni ölünce onun yanaklarındaki gamzelere gömsünler Olric...- Siz öldükten sonra gülecekse, külleriniz okyanusa daha çok yakışır efendimiz...
- *Beni anlamıyorlardı. Zarar yok. Zaten beni, daha kimler anlamadı.
- *Yalnız insanların kendi içinde başlayıp biten eğlenceleri vardır.
- *Bir silgi gibi tükendim ben. Başkalarının yaptıklarını silmeye çalıştım. Mürekkeple yazmışlar oysa. Ben kurşun kalem silgisiydim. Azaldığımla kaldım.
- *Cam kırıkları gibidir bazen kelimeler; ağzına dolar insanın. Sussan acıtır, konuşsan kanatır.
- *Beni anlamalısın Çünkü ben kitap değilim, çünkü ben öldükten sonra kimse beni okuyamaz, Yaşarken anlaşılmaya mecburum.
- *Kendini çözemeyen kişi kendi dışında hiçbir sorunu çözemez.
- *Olric, insan nedir biliyor musun? Ağaçları kesip kağıt yapan, sonra o kağıda, ağaçları koruyun, yazandır.
- *Fotoğraf çekilerken, nedense kendimizi gülümsemek zorunda hissediyoruz. "Yani aslında ona bile mutluluk oyunu oynuyoruz.
- *Biliyor musun Olric, benim bir çok dostum var. Görüyorum efendimiz, Hepsinin sırtınızda izleri var...
- *Son bir şans daha verme, sevgine layık olmayana. Merak etme, aşk yürek işidir ve yüreği olmayanın kalbi kırılmaz nasılsa.
- *İnsan çok sevdiği halde neden her defasında terkedilir? Ve beklenenler, neden hep vazgeçildikten sonra gelir?
- *Kötü bir resim asarım korkusuyla hiç resim asmadım; kötü yaşamım korkusuyla hiç yaşamadım.
- *Biliyor musun Olric. Neyi efendimiz? Onunla ne zaman lades oynasak hep o kazandı. Neden efendimiz? Kalbimdeyken nasıl aklımda derdim?
- *Nedensiz ve sebepsiz sevdim seni. Çünkü bir sebebi olsa, aşk olmazdı bunun ismi.

Serhat KOCABEY 11 F

EĞİTİM GÖNÜLLÜSÜ HAYIRSEVER İŞADAMI SAYIN İSMAİL HAZAR'LA YAPILAN ROPÖRTAJ

Soru: “Bize İsmail HAZAR'ı anlatır mısınız?” desek nerden başlamak istersiniz; Malatya'nın Akçadağ İlçesi Kâhyalı Köyünden bugünlere ulaşan süreci bizlerle paylaşabilir misiniz?

Söylediğiniz gibi Malatya'nın Akçadağ İlçesi Kâhyalı Köyünde doğdum. Köyüm Kartal Dağının eteğinde kuş uçmaz kervan geçmez bir köy. Türkçe bilmiyordum. Öğretmen yoktu. 1944'lerde askerler köylerde okuma yazma eğitimi veriyordu. Onlardan harfleri öğrendik. Okul olmadığı için köy odaları vardı. O odalarda toplanır 5-6 çocuk alfabeyi öğrenirdik. Kâğıt da yoktu, bazılarında defter olurdu, bunlar ekonomik durumu daha iyi olan ailelerin çocuklarıydı. Biz onlardan borç olarak defter yaprağı alırdık. Ne zaman elimize defter geçerse o zaman borç aldığımız defter yapraklarını iade ederdik. Bu şartlarda okumaya başladık.

Ben babasız büyüdüm. Annemin gayretleri ve fedakârlıklarıyla büyüdüm. Çocukluğum hayvan gütmeye geçti. Ekmek bulamazdık, o zamanlar kıtlık dönemi idi. O dönemlerde çok insan açlıktan öldü. 14-15 yaşlarında ben memleketi terk etmeyi kafama koymuştum. Köyde geçim sıkıntısının yanında insanlar da birbirini sevmez, törenin baskısı gibi sebeplerle yaşam çok zordu. Hangi ailenin erkek çocuğu çoksa yiğit oydu. Yani ya zengin olacaksın ya da erkek evladın çok olacak ki yaşam süresin. Bense sadece 2 kız kardeşimle idim. Dolayısıyla ne zenginlik vardı ne de güç. Böyle olunca Malatya'ya göç ettim. 3-5 sene seyyar satıcılık yaptım. Türkçe de bilmiyordum dolayısıyla iş de vermiyorlardı. Malatya'da iş pazarı vardı. Nasıl ki burada hayvan pazarı varsa orada da amele pazarı vardı. Kazmayla, kürekle beklersin ki ağanın biri gelsin de sana iş versin. Bense zayıf kara kuru biriydim. Ağalar gelir arabadan gözlüğüyle bakar “sen gel” diye işaret eder, güçlü kuvvetlileri alıp götürürlerdi. Saat 11-12 olur ama ben ve benim gibi zayıf çelimsiz olanlar kalırdı. Gider ardiyelerde iş isterdik. Yeni evlenmişim, ev kira, bardak yok, çanak yok, aldığım paralarla onları temin etmeye çalışırdım. Bir tanıdık vasıtasıyla hanımı Sümerbank Fabrikasında işe girdirdim. Eşim her işe gidış gelişinde yaşadığı zorlukları, insanların çıkardığı sorunları, huzursuzlukları anlatırdı. Bir gün canıma tak etti. Dönemin Başbakanı Adnan Menderes geliyordu Malatya'ya. İş istediğimi anlatan bir mektup yazdım ve yol üzerinde bekledim. Adnan Menderes gelirken arabanın önüne kendimi attım. Polisler beni durdurdu. Ancak Adnan Menderes beni elimdeki mektupla görmüştü. Aydın bir insandı. Partinin il başkanına talimat verdi: “Bana yarın bu adamı getirin, ne istiyorsa yapın” dedi. Sabah oldu beni aradılar. İş verdiler bana Sümerbank fabrikasında çalışmaya başladım ve 2 sene çalıştım. Bu sefer iş yerinde sıkıntı oldu. Ustalar zorluk çıkarmaya, yapamayacağım, işler vermeye başladı. Bu arada 90 lira kadar para ayırmıştım. Bir arkadaş bana kefil oldu ve bir mağazadan 150 liralık çorap aldım. Fabrikanın önünde sergi açıp çorap satmaya başladım. 2-3 sene bu şekilde idare ettim. Bu arada askerlik çağım geldi. Güzel bir elbise yaptırmıştım, elbise mi sattım 170 liraya. Biriktirdiğim parayı ve elbise parasını neme teslim ettim ve bunla idare edin diyerek az bir parayla askere gittim. Askerde çavuş oldum, çevremdekilere kendimi sevdim, çalıştım. Bir arkadaşın kefaletiyle saat aldım satmak için ve askerlik sonuna kadar 600 lira kadar para kazandım. Asker dönüşü Malatya'da durmadım ve Adana'ya geldim. Bir arkadaşla ortak çalışmaya başladık. Ondan Adana'yı öğrenerek seyyar satıcılık yaptım. Ama kendi kendime hep “Ben zengin olacağım” derdim. Esnaf da beni sevdi. Bana özel mal getirirlerdi. 10-12 sene seyyar satıcılık yaptım.

Sokak sokak geçer çarşaf, havlular diye bağırırdım. Sabah 07:00 de çıkar akşam 19:00 da malları bitirir gelirdim. Fabrika önlerine gider orada çalışan kızlara satış yapardım. Kimi zaman veresiye verirdim. Kimin ne ihtiyacı varsa onu satmaya çalışırdım. Eğer adamın şapkası yoksa “Şapka lazım mı?” derdim, Mantosu yoksa “Manto lazım mı?” derdim ve satış yapardım. Artık gözüm açılmıştı. Evlenecek olanlara perde satardım. Yorulmak, üşenmek nedir bilmezdim. Akşam eve gelince yine boş durmazdım. Çantamı toplar küçük saatte yağmurun altında şemsiyenin altında satış yapardım. Arkadaşlarım evde, kahvehanede yatarken, otururken ben çalıştım. Kazandığım parayı gayrimenkule yatırdım. Daha sonra şehrin gelişimine göre elimdeki gayrimenkulleri satıp yeni gayrimenkuller aldım. Böylelikle zorlukları aşarak bugünlere geldim

Soru: Öncelikle merak ettiğimiz bir hususu sormak istiyoruz. Eğitime olan bu aşkınız ve desteğinizin temelinde ne var öğrenebilir miyiz?
Benim okumam yazmam yoktu ve çok zorluklar çektim. Araba kullanacağım ehliyet istiyorlar. Ehliyet almak için diploma gerek. Ancak bazı arkadaşların yardımıyla ilkokul diploması aldım ve ardından ehliyet aldım. Ben biliyorum ki insanlar arasında huzurun olması için cehaleti ortadan kaldırmak lazım. Cehaleti ortadan kaldırmak için de eğitime önem vermek lazım. Cahil bir insan bir şey sahibi olmaz ancak terörist olur. Kötü olduğundan değil aklıktan, çaresizlikten, cahillikten yanlış yola sapar. Bunun için çocuklarımın eğitimini tamamlattım. Gece gündüz demedim çalıştım ve eğitimlerini tamamlattım. Artık kendimi eğitime adadım. Sadece kendi çocuklarımın değil tüm çocukların eğitiminden kendimi sorumlu hissediyorum ve bu yüzden okul yaptırıyorum ve eğitime yatırım yapıyorum.

Soru: Geçmişinize ait keşkeleriniz var mıdır?

Bugün dünyanın en zengin insanı benim, İsmail HAZAR'dır. Çünkü benim binlerce çocuğum var, öğrenciler, öğretmenler var. Keşkem yok bu yüzden. Ancak şunu söyleyebilirim keşke daha çok okul yaptırabilsem ve eğitime yatırım yapabileseydim.

Soru: Eğitime yaptığınız yardımlar ve sosyal konulardaki desteklerinizle sık sık gündeme gelmektesiniz. Bugüne değin yapmış olduğunuz eğitim ve diğer sosyal yardım desteklerinden bahsedebilir misiniz?

İlk önce Şakirpaşa mahallesinde 280 çocuğa sünnet yaptırıldı. Ardından Şakirpaşa'da İsmail Hazar Kapalı Semt Pazarını yaptırıldı. Adana'daki ilk ve en büyük kapalı semt pazarı. Ardından bir ilköğretim ve anaokulu yaptırıldı. Aladağ'da kültür merkezi yaptırıldı. Bunlar dışında eksik olan tüm okullara Atatürk köşesi ve büstünü yaptırıldı. Bunlar yüzlerce sayıdadır.

Soru: Eğitim adına veya sosyal sorumluluk adına ileriki dönemlerde yapmayı planladığınız düşünce ve projeleriniz var mıdır? İmkânlarınız dâhilinde eğitim alanında yatırımlara devam edeceğim.

Soru: Bugünün gençleri geleceğin ise yöneticileri olacak olan öğrencilerimize neler öğütlersiniz?

Bugünün öğrencileri ve geleceğin nesline çalışmayı öğütüyorum. Okumalarını öneriyorum. Öğretmen olmalarını istiyorum. Öğretmen diyince ben bilgili, kültürlü, birikimli insan olarak tasvir ediyorum. Sadece meslek olarak öğretmenliği yapandan bahsetmiyorum. Öğretmen demek bilgili insan demek. Ben 80 yaşındayım ve hala arı gibi çalışıyorum. İnsanlar verimli olmalı. Verimsiz insan yaşarken ölmüş demektir. Tekniğe ve bilgiye önem vermeli. Bana göre öğretmenin üniforması Atatürk'ün rozeti olmalı. Her mesleğin üniforması var fakat öğretmenin yok. Dünyanın en saygın mesleğinin üniformasının olması gerekir.

Soru: Şu anda yaptığınız işin dışında bir iş yapsaydınız ne yapmak isterdiniz?

Öğretmen olmak isterdim. Çünkü eğitimin ve öğretmenin önemini biliyorum. Gençleri ve çocukları eğitmek isterdim.

Soru: Son olarak başta Adana ilinde görev yapan eğitimciler olmak üzere eğitim camiasına, velilerimize ve öğrencilerimize yönelik vermek istediğiniz mesajlar nelerdir?

Öğretmenler tüm mesailerini çocuklara harcamalıdır. Mesleklerini aşkla ve şevkle yapmalıdır. Dünyanın geleceği onların elinde bunu unutmamak gerekir. Türkiye'nin kalkınmaması öğretmenin zayıf olmasından kaynaklanmaktadır. Öğretmen isterse güzel nesiller yetiştirir, teknik insanlar yetiştirir ve kalkınmayı sağlar. Türkiye'yi ayakta tutacak öğretmenlerdir. Öğretmen örnek kişilik olmalıdır. Bilgisiyle, kişiliğiyle örnek olmalı. Öğretmen görevini yapmıyor, ya da yapamıyordur. Unutmayalım ki Başöğretmen Atatürk'tür. Devlete yön veren öğretmendir. Geleceğe ışık tutan öğretmenlerdir ancak tam tersi olarak karanlığa götürecek olanlarda öğretmenlerdir. Hepinize öğüdüm gelecekte kendinizi başarılı, yüksek ve verimli yerlerde hayal edin. Sizlere başarılar diliyorum.

Verdiğiniz röportaj için teşekkür ederiz.

Roportaj: **Dilara YAKUT (11-B)**
Erkan CENGİZ (11-B)

PSİKOLOJİK DANIŞMA VE REHBERLİK SERVİSİ

Sınav Kaygısı ve Başa Çıkma Yolları

Yüz metrelik yola da, bin kilometrelik yolculuğa da bir adımla başlarız...

Sınav kaygısını sınav öncesinde yaşanan stresin doğurduğu karmaşık fizyolojik ve duygusal tepkiler olarak tanımlayabiliriz. Türkiye’de öğrencilerimizin büyük bir çoğunluğu zamanı iyi kullanamama, sınava gerçeğinden farklı anlamlar yükleme, başarısız olma korkusu, gerçekçi olmayan düşünce biçimleri, aile ve çevrenin beklentilerinin yüksek olması gibi sebeplerle yüksek sınav kaygısı yaşıyor. Kaygı girdabına girmiş bir öğrencinin aklından geçenleri şu şekilde örneklendirebiliriz;

Sınav günü her şeyi unutacakmışım gibi geliyor.

Kazanmasam herkes benim hakkımda kötü düşünecek.

Sınav kötü geçecek, bunu biliyorum

Heyecanlanıp her şeyi unutacakmışım gibi geliyor

Arkadaşlarımın performansı benimkinden iyi

Onlar sınavı kazanır ben kazanamazsam kimsenin yüzüne bakamam

Ailem dersane için o kadar para veriyor.

Herkes kazanacağını düşünüyor. Ya kazanamazsam rezil olurum...

Buna benzer iç konuşmalar bizdeki kaygıyı gösterir. Ancak hemen şunu ekleyeyim. Bu düşüncelere sahip herkes de kaygının var olduğunu söylemek yanlış olur. Çünkü burada bahsedilen kaygı bizim günlük hayatımızı etkileyen, sınavlarda soru çözmemizi engelleyecek kadar yoğun heyecana neden olan, ders çalışmamızı engelleyen kaygıdır. Bunun dışında her normal kişi yukarıda geçen düşünceleri aklından geçirir. Ancak bu düşünceler onun ders çalışmasına engel olmaz.

Herkes insanlığı değiştirmeyi düşünür. Ama kimse önce kendini değiştirmeyi düşünmez.

Sınav kaygısı kötü bir durum mu?

Farz edelim korkusuz bir insanız. Hiçbir şeyden korkmuyorsunuz. Acaba kendinizi tehlikelerden korumak için önlem alır mıydınız? Hiç sanmıyorum. Korkmadığınız için her tehlikeye önlem almadan atılırsınız. Netice; canınızdan olursunuz. İşte böyle bir şey yaşanmaması için belli bir düzey de korku yaşamak gerekmektedir.

Sınav kaygısını da bu şekilde değerlendirebiliriz. Belli bir düzeyde kaygı yaşamak bizi motive eder. Ders çalışırken bizi uyanık yapar. Sınav esnasında zamanı daha dikkatli kullanmamızı sağlar. Kısaca bize enerji katar. Hiç sınav kaygısı yaşamayan öğrencilere baktığımızda göreceksiniz ki ders çalışmada isteksizdirler. Hedefleri yoktur. Bu bakımdan aşırı kaygı olması nasıl olumsuzsa hiç kaygı olmaması da iyi değildir.

Sınav Kaygısı İle Başa Çıkma İçin Ne Yapılabilir?

Öncelikle şunu unutmamak gerekir. Önemli olan sınav kaygısını yok etmek değil, sınav kaygısıyla yaşamayı öğrenmektir. Belli bir düzey de kaygının içimizde var olmasını normal kabul etmeliyiz. Ölçümüzü böyle ayarladıktan sonra yukarıdaki soru başlığını şu şekilde değiştirerek soralım:

Aşırı sınav kaygısı ile nasıl başa çıkabilirim?

Bu konuda size önereceğim üç yol var. Ancak bunlar bir bütün olarak uygulanırsa daha faydalı bir sonuç alınacaktır.

- Doğru nefes alma
- Fizik egzersizi
- Düşünce biçimini düzenleme

1. Doğru nefes almak:

Doğru nefes vücudu rahatlatır, gevşemeyi sağlar. Vücutta daha fazla oksijen yakılmasından dolayı, öğrenme sırasında beyinde meydana gelen protein bağlarının kurulmasını sağlar. Oksijenin vücudun en uç noktasına gitmesini ve stresin ortadan kalkmasını ya da azalmasını sağlar. Doğru nefes alma nasıl olmalı: Doğru nefes almada akciğerin tamamı oksijen ile dolar. Sağ elinizin avuç içini midenize, sol elinizi göğsünüze koyun. Nefes aldığınızda sağ eliniz hareket ediyorsa doğru nefes alıyorsunuz demektir. Bunu arka arkaya 2-3 kez tekrarladıktan sonra 4-5 kez normal nefes alın. Çünkü sürekli bu şekilde tekrarlıyorsanız başınız döner.

Günde 40-50 defa doğru nefes alma egzersizi yapmak kaygıyı düşürür.

2. Düzenli fizik egzersizi:

Fizik egzersizinin yararları:

Kas gevşemesi

Zihinsel gevşeme

Yapılan işte etkinliğin artması

Enerjide artış

Endişelerde azalma

Daha iyi sağlık

Duygusal rahatlık

Kendine güven artışı

Günde 10-20 dakika düzenli egzersiz yapmanın sınavlara hazırlanan öğrencilere sağlayacağı yararlardan birincisi kaygıyı azaltması, ikincisi öğrenmede etkinliğin artması.

Gerginliğin damarlarda daralmaya neden olduğu için hücrelere giden kan miktarında azalma olur. Sınav stresini yaşayan gencin durumu budur. Bu da hücrelerin yetersiz beslenmesi demektir. Bu durumda vücutta salgılanan bazı maddeler öğrenmeyi zorlaştırır ve hücrelerin kapasitelerini tam manasıyla kullanamamasına neden olur.

Fizik egzersizi öğrenmeyi kolaylaştırır. Fiziksel egzersizden sonraki rahatlama sırasında salgılanan serotonin adındaki madde öğrenmek için gerekli olan zihinsel ortamın doğmasına neden olur.

Bir fizik egzersizi programı tamamlandığı zaman yorgunluk hissedilmemelidir. Zıplayarak yapılan yorucu hareketlerden kaçınılmalıdır. Sağa sola eğilme. Öne eğilerek eli yere değdirme, dizleri bükerek yere eğilip hareketler yapın.

3. Düşünce biçimini düzenlemek:

Sınav için olumlu düşünün. Sınavdan önce zihninizde geçmişteki başarısızlıklarınızı değil başarılarınızı düşünün. Kendinize güvenin. "Mahvolurum" "hayı yutarım" gibi düşüncelerin problemi çözmeye yararı olmadığını unutmayın.

Sınav bilgilerin ölçülmesidir kişiliğinizin değildir. Başarılı olunca çok değerli, başarısız olunca az değerli olmayacağınızı bilin.

Yapamayacağım, başaramayacağım şeklindeki düşüncelerden kurtulun. Bu düşünceler sınavı baştan kaybetmenize neden olur.

Daha önceki başarısızlıklar sebeplerini araştırın. Onları telafi edilmesine çalışın. Başka bir deyişle, aynı sebeplerin yeni bir başarısızlığa yol açmasına izin vermeyin.

Yanlışlarınız üzerinde durup kendinizle sürekli kavga etmeyiniz... Yanlış yaptığınızda bunu kabul edin, bunun için çok pişmanlık duymak yerine bir sonraki sefer için tecrübe olarak kabul edin.

Aile ve yakın arkadaşlar ile ilişkilerimizi sıcak tutmak moralimizi yükseltir.

Sorun olduğunda başvurabileceğimiz uzman kişiler vardır. Psikolojik danışmanlar, Psikologlar.

Bizim yaşadığımız sorunları yaşayan kişilerle iletişim kurulabilir. Çünkü sınav kaygısı olan herkes bir diğerini daha kolay anlayabilir.

Hayatınız kötü yola girmişse, unutmayın, direksiyondaki sizsiniz.

MOTİVASYONUNUZU NASIL ARTTIRABİLİRSİNİZ?

Öğrenmenin temeli, öğrenilecek konuya karşı istek ve ilgi duymaktır. Öğrenmek istediklerimize karşı doğal bir istek vardır. Ancak öğrenmek istememize rağmen bilmemiz gereken konulara karşı konsantrasyon problemi yaşayabiliriz. Bu noktada öğrenmeniz gereken konunun ilginç yanlarını, neden öğrenmeniz gerektiğini, en iyi nasıl öğrenilebileceğini düşünüp konuya merakla yaklaşın, onu bir zorunluluk olarak görmeyin. Öğrenme amaç değil, hedeflerinize ulaşabilmeniz için gerekli bir araçtır. Yaşam hedefleriniz üzerinde düşünün. Sizin için önceliği olan hedefleri ön plana alın. Bu yıl için hedefiniz ders çalışmak, sınıfınızı başarıyla geçmek ve üniversite sınavını kazanmak ise buna yoğunlaşın. Ders çalışma faaliyetleri yalnızca size ait, sizin sorumluluğunuzda olan bir etkinliktir. Dolayısıyla başarı da başarısızlık da size aittir. Her şeyden önce bunu kabullenip ona göre hareket edin. Çalışma alışkanlıklarınızı gözden geçirin ve ders çalışmaya ayırdığınız zaman az ise, bunu azar azar arttırmaya çalışın. Ders çalışırken önyargılardan uzak durun. “Ben bu konuyu anlayamam.”, “Bu ders çok zor.”, “Asla başarılı olamam.”, “Üniversiteyi kazanamazsam hayatımın sonu olur.” şeklinde kalıplarla düşünmeyin. Tam tersine “Yeterince çaba gösterirsem neden yapamayayım ki?”, “Üniversiteyi kazanırsam benim için çok iyi olur.” diye düşünüp bu konuda eğer isterseniz yeterli olabileceğinize inanın. Beyninizi başarılı veya başarısız olma seçeneklerinden hangisine hazırlarsanız, o amacınıza ulaşmanız için sizinle işbirliği yapacaktır. Başarısızlık korkusunu yenmenin yolunun çalışmak ve başaracağınıza inanmak olduğunu unutmayın. Hatalarınızdan ders çıkarın ve bir sonraki sınavlarda aynı hataları tekrar etmemeye özen gösterin. Başarısızlıklarınıza ve yanlışlarınıza üzülme yerine, gerçek sınavdan önce bir eksiklerinizi yakaladığımız için sevinin ve eksiklerinizin üzerine gidin ve neden yapamadığınızı düşünün. Bazı konularda başarısız olacağınız alanların da olacağını unutmayın. Herkes hata yapar, iyi olan sadece en az hata yapandır... Disiplinli çalışarak emeğinizin karşılığını alacağınıza inanın. Kendinizi başkalarıyla kıyaslamayın. Kendinizle yarışarak, gösterdiğiniz çabanın giderek artmasını sağlayın. Üniversite sınavına hazırlık sürecinde ders çalışmanızı engelleyen her şeye (Bilgisayar, cep telefonu, TV, arkadaşlar, gezmek...) HAYIR demeyi öğrenin. Hedefinize ulaştığınızda bunları çok daha rahat yapabileceğinizi düşünün

Tembel insan yoktur, sadece kendini harekete geçirecek kadar güçlü esin kaynağı olmayan insanlar vardır.

YAZAR TANITIMI RASİM ÖZDENÖREN

“Biz, edebiyatı, amacı kendinden ibaret kalan bir çalışma alanı olarak görmüyoruz. Tarihte hiçbir uygarlık, ilkin bir edebiyat hazırlığı geçirmeden, kelâm eğitimi tamamlamadan, yani düşünce söze, söz de eyleme dönüşmeden, var olma ortamına kavuşmamıştır. Her uygarlık kendi değer yargılarının, erdem anlayışının ilkin yerleşmesini, sonra da yayılmasını ve yaygınlaşmasını edebiyatın aracılığına borçludur”

Çağdaş Türk hikâyeciliğine yeni bir çehre, yerli bir bakış ve millî bir boyut getiren Rasim Özdenören, tam 42 yıldır düşünen, kafa yoran, yazan bir kalem Özdenören. Yarım asra yakın bir zamandan beri fikirleriyle sanat eserleriyle, kültür hayatımızın gündeminde kalan yerli ve yabancıların yazılarına konu olan bir yazar. Beyni, kalbi ve ruhuyla bizden. Yerli, millî ve evrensel... İnsanın ruh dünyasını zenginleştirmek için harç karan bir usta. Popülerlikten uzak, sıkıcı gündemden irak bir irade. Geçmişle gelecek arasında köprü olmak isteyen bir beyin, derviş-meşrep bir mizaç. Edebiyatın bütün dallarında ses, klâsikleşen nefes verdi. Hikâye, deneme, oyun, fikra, gezi yazıları ve romanıyla düşünce ve kültür zemininin oluşmasına gayret gösterdi. “Gül Yetiştiren Adam” yazarın romanının adıydı ama neredeyse adıyla özdeşti.

HİKAYECİLİĞİ

Kendine özgü bir hikâye anlayışı geliştiren Özdenören'in “Hastalar ve Işıklar”, “Çözülme”, “Çok Sesli Bir Ölüm”, “Çarpılmışlar” ve “Denize Açılan Kapı” isimli hikâye kitapları bulunuyor. Özdenören hikâyelerinde toplumdaki değişim ve çözülmenin sebeplerini ve neticelerini ortaya koyar. Kültür yabancılaşmasını, ailedeki çözülme ve çağın bunalımlarını anlatır. İnsan, bu eserlerin temelini, omurgasını oluşturur. Toplumdaki çözülme, insanlardaki çöküşü ve ahlaki kokuşmuşluğu dile getiren bu hikâyelerde kültür ve inançları yok edilmiş, gelenekleri reddedilmiş bir kesimin arayışları ve dramı sergilenir. Tasvire ağırlık verilen bu hikâyelerde durmuş oturmuş bir dil zevki, şiirli bir üslûp bulunur. Özdenören'e göre, “sanatın en uç amacı gerçeği araştırmaktır, en geniş anlamda evrenin sırlarını sezdirmeaktır. Sanatın görevi insanın hakikatini araştırmaktır.” Ona göre “hikâye nüansları yakalama sanatıdır.”

FİKİR VE DENEME

“İki Dünya”, “Müslümanca Yaşamak”, “Kent İlişkileri”, “Yeniden İnanmak”, “Red Yazıları”, “Yeni Dünya Düzeninin Sefaleti”, “Yaşadığımız Günler”, “Kafa Karıştıran Kelimeler”, “Acemi Yolcu”, “Yumurtayı Hangi Ucundan Kırmalı?”, “Ruhun Malzemeleri”, “Müslümanca Düşünme Üzerine Denemeler”, “Ben ve Hayat ve Ölüm”... Bunlar Özdenören'in fikir ve deneme kitapları. Sağlam bir dünya görüşüne sahip olan Özdenören, defalarca baskı yapan bu eserlerinde Türkiye'de yaşayan inanmış bir aydın gözüyle ülke gerçeklerinin peşine düşerken, dünyadaki gelişmeleri de adım adım izliyor. Meselelere derinlemesine yaklaşan yazar, problemlerin kaynağında insanımızın kendisine ve değerlerine yabancılaşmasını buluyor. Batılılaşma, küreselleşme, modernleşme, demokrasi, liberalizm, insan hakları, laiklik, yeni dünya düzeni gibi kavramlara karşı tahlilci ve sorgulayıcı bir bakış açısı getiriyor. Zihniyet çözümlerine girişen yazar, satıhtaki meseleleri değil, kökleri daha derinde olan temel noktaları dert edinir. Günübirlik çözümlerin ardında değil kalıcı çareler peşindedir. Ona göre büyük rüyalar, geniş hayaller insanı ve devletleri yüceltir.

İÇ DÜNYADA GEZMEK

“Çok Sesli Bir Ölüm”ün yazarı, dış dünyada dolaşırken, iç âlemi de ihmal etmez. İnsan ben'inin çeşitli korkularını, zaafalarını, kibrini, aşkını, kısacası muhtelif hallerini, çeşitli görüntülerini alır. Denemelerinde bedîî bir zevk, estetik bir tat kadar fikri bir ziyafet çeker okuyucusuna. Çağın getirdiği manevi hastalıklarla ruhu paramparça olan insanımızın gönlüne bir ışık gibi akar. Rasim Özdenören, sadece edebiyat dünyamızdaki, özellikle hikâyeciliğimizdeki önemli yeriyle değil, insanımız, ülkemiz ve dünya meseleleri üzerine kafa yoruşuyla, problemler karşısında gösterdiği çözüm yollarıyla da haysiyetli bir fikir adamı ve namuslu bir Türk aydınıdır.

Rasim Özdenören

1940'ta Maraş'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Maraş, Malatya, Tunceli gibi Güney ve Doğu şehirlerinde tamamladı. İ.Ü. Hukuk Fakültesini ve İ.Ü. Gazetecilik Enstitüsü'nü bitirdi. Devlet Planlama Teşkilatı'nda uzman olarak çalıştı. Bir ara araştırma amacıyla ABD'nin çeşitli eyaletlerinde, 1970-1971'de iki yıl kadar kaldı. 1975 yılında Kültür Bakanlığı Bakanlık Müşavirliği görevine geldi. Aynı bakanlıkta bir yıl da müfettişlik yaptı. 1978'de istifa ederek ayrıldığı devlet memurluğuna bir süre sonra tekrar döndü.

"Özdenören Denize Açılan Kapı adlı eseriyle 1984 yılında Türkiye Yazarlar Birliği Yılın Hikâyecisi Ödülü'ne layık görülmüştür. İki Dünya adlı deneme kitabı da 1978'de Türkiye Milli Kültür Vakfı tarafından fikir dalında Jüri Özel Ödülü'nü kazanmıştır." Çok Sesli Bir Ölüm ve Çözülme adlı hikâyeleri ayrıca TV filmi yapılmış, bunlardan Çok Sesli Bir Ölüm, Uluslararası 1977 Altın Prag TV Filmleri Festivali'nde Jüri Özel Ödülü aldı. Bu ödül de, TRT Televizyonu'nun ilk ödülleriendir.

SEN BİLEMEZSİN

Geçmiş birçok şeye gebeydi
Biraz doğumlar oldu sen bilemezsin
Hiç bilmek de istemedin zaten
Ben de yaşamak istememiştım oysaki
Bu tüm sorumluluğu ortadan kaldırdı işte
Ama sen bilemezsin

İstenmedik davranışların istedik tepkilerden farkı ne
Beklendik karşılıklar bulmanın
Beklenmedik bitişlerdeki hükmü ne
Ben bilmezleri yaşadım sen görmezken
Ama sen görünmeyenleri bilemezsin

Yaktım o günahkâr elleri
Biber sürdüm dudaklara
Tertemiz şuan hepsi
Ben hiçbir şeyi düşündüm senin yerine
Ama sen hiçbir şeyi bilemezsin

Günahkâr olan bedenlerdir, duygular hep saftı
Yaşanması gerekenleri yaşadı duygular
Bedenler ise dokunmaması gerekenleri tattı
Ben hiç günahkâr olmadım oysaki
Ama sen günahkârlık nedir bilemezsin

İtiraf etmek gerekir ki korkuların bir bir oldu
Tahminlerini yaşadım adını bile anmadan
Yenilmenin acısını tattım senin karşında
Bir şey daha oldu senin tahmin edemediğin
Ama sen bunu bilemezsin

Geceler gündüzlerden daha çirkindir
Yalanlar gerçeklerden daha az acı verir
Ve imgeler daha belirgindir açıklardan
Anlatıverir tüm çıplaklıkları tüm kapalılığıyla
Anlattım sana tüm kapalı duygularımı
Ama sen kapalılıkları bilemezsin

İzmaritsiz bir küllük yaladım
Ellerimde olmayan bir kanın sıcaklığını duydum
Yapayalnızdım oysaki şahit arıyordum açmazlığıma
Söyle, şahit olur musun saflığıma
Günahkârlığın ne olduğunu sen bilemezsin

Şiir ve Tiyatro Gösterisi

Okulumuz Kültür Edebiyat Kulübü tarafından her yıl geleneksel olarak düzenlenen şiir dinletisi ve tiyatro gösterisi 2011-2012 Eğitim Öğretim yılı sonunda Büyükşehir Tiyatro Salonunda sergilendi. Gösteri her yıl olduğu gibi bu yıl da çok eğlenceli ve coşkuyla geçti.

Programın hazırlanmasında öğrencilere rehberlik eden okulumuz Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri Memet DEMİRCİ ve İzzet ÇALIŞIR, öğrencilerle birlikte böyle güzel kültürel ve sanatsal etkinlikleri yürütmenin onurunu ve gururunu yaşadı.

Öğrencilerin sergilemiş olduğu tiyatro gösterisinde kadın hakları ve sorunları teması hem komedi olarak eğlenceli geçerken diğer yandan vermiş olduğu mesajla dikkat çekti.

Şiir dinletisi ve müzik şöleniyle devam eden gösteri eğlenceli dakikalar geçirmemizi sağladı. Emeği geçen öğretmen ve öğrencilerimize teşekkürü borç biliriz...

Huzurevi Ziyareti

Okulumuz öğrencileri 2012-2013 Eğitim-Öğretim yılının birinci döneminde ve ikinci döneminde olmak üzere, okulumuzu temsilen Adana Huzurevi ve Yaşlı Bakım Merkezinde kalan büyüklerimizi ziyaret ettiler. Öğrenciler ve kendilerine refakat eden öğretmenlerimiz huzurevinde kalan yaşlı büyüklerimize çiçek ve çikolata ikram etmişler ve onlarla sohbet edip sevgi ve saygılarını sunmuşlardır. Huzurevi sakinleri de bu ziyaretten memnun olmuş bunu teşekkür, dua ve davranışlarıyla belirtmişlerdir. Ziyaretin belirli aralıklarla tekrarlanması kararlaştırılmış olup duyarlı tüm öğrencilerimize ve öğretmenlerimize teşekkürlerimizi sunarız.

Z-Kütüphanemizin Açılışı

Okulumuzda bulunan ve oldukça eskimiş durumdaki kütüphane 2012-2013 eğitim öğretim yılı ortasında yenilenerek Z-Kütüphaneye dönüştürülmüştür. Kütüphanede bulunan eski, kullanılmaz durumdaki kitaplar, yıpranmış ve güncelliğini yitirmiş eserler çıkarılarak yerine günümüz öğrencilerine hitap eden güncel yayınlar konulmuştur. Gerek yenilenen dizaynı gerekse barındırdığı güncel yayınlarla öğrencilerimizce çok beğenilen ve rağbet gösterilen yeni kütüphanemizin tüm okulumuz öğrenci ve öğretmenlerine hayırlı olmasını temenni ederiz.

Mavi Kapak Kampanyası

Okulumuz öğrenci ve öğretmenlerinin “Mavi Kapak Kampanyası” çerçevesinde toplamış olduğu kapaklar Adana Engelliler Derneğine teslim edilmiş ve 2 adet tekerlekli sandalye alınması sağlanmıştır. Bilindiği üzere Ege Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi tarafından başlatılan projede bugüne kadar 280 ton kapak toplanmış, 2039 adet engelli aracı alınmış ve engelli vatandaşımıza teslim edilmiştir. Bu çalışmada emeği geçen tüm öğrencilerimize, öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

Öğretmenler Gününü Kutladık

Bu yılki 24 Kasım Öğretmenler Günü öğretmenlerimizce mangal başında kutlandı. 24 Kasım Cumartesi günü okul bahçesinde buluşan öğretmenlerimiz Okul Müdürümüz Hasan BOLAT'ın organize ettiği mangal şöleni ve hoş sohbet ortamıyla eğlenceli bir şekilde öğretmenler gününü kutlamıştır. Tüm öğretmenlerimizin öğretmenler gününü tekrardan kutlarız. Nice yıllara....

Kutlu Doğum Haftası

Kutlu Doğum Haftası vesilesiyle Tüyap Fuar Alanında organize edilen etkinliklere okulumuzdan bir grup öğrenci ve öğretmenimiz de katılmış; haftayla ilgili sergiyi dolaşmış ve etkinliklere iştirak etmişlerdir.

MURAT CANER OKULUMUZDA

Güneydoğu gazisi Murat Caner 27 Mart 2012 Salı günü okulumuzu ziyaret etti. Murat Caner yaşadıklarını bizlerle paylaştı ve duygulu anlar yaşandı.

Satranç Turnuvası

Okulumuz Satranç Kulübü geleneksel Satranç Turnuvasını bu yıl da gerçekleştirdi. Turnuvada öğrencilerimiz kıyasıya mücadele etti ve çekişmeli yarışmalar oldu. Dereceye giren ve yarışmaya katılan tüm öğrencilere teşekkür ve tebriklerimizi sunuyoruz.

Taş Mektep Sinema Günleri

Okulumuzdan bir grup öğrenci ve onlara refakat eden öğretmenleriyle birlikte "Taş Mektep" adlı sinema filmini izlemişler ve film esnasında duygusal anlar yaşamışlardır. Film sonrası Merkez Cami Parkında dinlenen ve filmin etkisini üzerlerinden atan arkadaşlarımız ve öğretmenimiz eğlenceli vakit geçirmişlerdir.

Tepebağ Lisesi'nde Spor Etkinlikleri

Tepebağ Lisesi, öğrenci dinlenme alanı ve spor alanı bakımından belki de Adana'daki en şanssız okuldur diyebiliriz. Ancak gerek öğrencilerin gerekirse Beden Eğitimi Öğretmenlerimizin özverileri sayesinde imkânlar zorlanarak sportif faaliyetler gerçekleştirilmekte, dar alanda turnuvalar düzenlenmekte ve başarılar elde edilmektedir. Yıl içerisinde Voleybol turnuvası, basket turnuvası, masa tenisi turnuvası ve futbol turnuvaları düzenleyerek en etkili şekilde spor yapmayı başarmışlardır.

Sadece eğlence aracı olarak değil başarı olarak da okulumuz adını duyurmakta masa tenisinde takım halinde il 2.ligi güreşte il 1.ligi ve il 2.ligi başarılarını elde etmişlerdir.

Başarılı olan tüm arkadaşlarımızı ve öğretmenlerimizi tebrik ediyor, yeni başarılarla imza atmalarını bekliyoruz.

SPOR BAŞARILARIMIZ

Tepebağ Lisesi öğrencileri gurur duyduğumuz spor başarılarına devam ediyor. Bu eğitim öğretim yılında Güreş dalında okulumuz öğrencilerinden Eren TUTULMAZ 55 kiloda il birincisi olurken Bekir EREL ise 66 kiloda il birincisi olarak okulumuz adına başarı elde etmiştir. Her iki öğrencimizi de tebrik ediyor ve başarılarının devamını diliyoruz.

Masa Tenisi dalında da okul olarak takım halinde il ikincisi olmayı başardık. Okulumuza ait spor salonu bulunmamasına rağmen hatta spor yapacak boş alan dahi yokken başarıyı yakalamamızı sağlayan ve ikincilik madalyası alan Mehmet Emin Eldek, İsmail ATAN, Raşet BOZ, Furkan KABAKLI ve Selami COŞKUN'a teşekkür ediyor ve başarılarının devamını diliyoruz.

Kısıtlı imkânlarla spor etkinliklerini yürüten ve başarıların altına imza atan tüm öğrencilerimize ve onları yönlendiren tüm öğretmenlerimize tebrik ve teşekkürü borç biliriz.

Nice başarılı etkinlikler dileğimizle...

...Bunları Biliyor musunuz?...

- Bir kilo limonda, bir kilo çilekten daha fazla şeker olduğunu,
- Timsahların renk körü olduğunu,
- Sadece erkek kanaryaların öttüğünü,
- Yarım kilo bal yapabilmek için arıların iki milyondan fazla çiçekten bitki özü toplamak zorunda olduklarını,
- Tarantuların iki buçuk yıl hiçbir şey yemeden yaşayabildiklerini,
- İncilerin sirkede eridiklerini,
- Havuca rengini veren bir karotenin olduğunu,
- Venüs'ün saat yönünde dönen gezegen olduğunu,
- En fazla asfaltlı yola sahip olan ülkenin Fransa olduğunu,

- Sihirli sözcük olan "Abrakadabra"nın ilk olarak yüksek ateşli hastaların ateşlerini düşürmek için söylendiğini,
- Eyfel Kulesi'nin tepesine çıkabilmek için 1.792 basamak çıkmak gerektiğini,
- Türkiye'nin kişi başına alkol tüketiminde dünya 3.'sü, sigara tüketiminde ise dünya 4.'sü ol
- İnsanın kendi dirseğini yalamasının imkânsız olduğunu,
- İdrarın zifiri karanlıkta parladığını,
- İnsanların eğer şiddetli hapsirirlersa kaburgalarını kırabileceklerini,
- Domuzların vücut yapılarından dolayı hiçbir zaman başlarını yukarı kaldırıp gökyüzüne bakamadıklarını,
- Dünya nüfusunun % 50'sinin hiç telefonla konuşmadığını,
- 1 saat boyunca kulaklıkla bir şey dinlemenin kulaktaki bakteri sayısını % 700 arttırdığını,
- Çakmağın kibritten önce bulunduğunu,
- Parmak izleri gibi dil izlerinin de insana özel olduğunu,
- Dünyadaki fotokopi makinelerinde meydana gelen arızaların % 23'ünün makinelerin üzerine oturarak kendi popolarının fotokopisini çekmek isteyen insanlardan kaynaklandığını,
- İnsan elinin en yavaş uzayan tırnağının baş parmak olduğunu, en çabuk uzayan tırnak ise orta parmağın olduğunu,
- Paris'teki Versailles Sarayı'nın 1300 odası olduğunu ve hiç tuvaleti olmadığını...
- Bir çift sineğin sadece nisan ve mayıs aylarında bıraktıkları yumurtaların tamamında sinek çıksa idi,
- Dünya'yı 14 metre kalınlığında bir sinek tabakası kaplayacağını...

- İstanbul'daki Süleymaniye camisinin dört minaresi olmasının sebebinin;
- Kanuni Sultan Süleyman'ın, İstanbul fethinden sonraki dördüncü padişah; bu dört minaredeki on şerefenin de Osmanlı'nın onuncu padişahı olduğunun bir işareti anlamına geldiğini...
- Bir insandaki toplam damar uzunluğunun 150 bin km. ve Dünya ile Güneş arasındaki mesafenin de 150 milyon km. olduğunu...
- Osmanlı sultanlarının ve bazı âlimlerin başlarındaki kavukların, kefenlerinden oluştuğunu; sık sık ölümü hatırlayıp ona göre karar verdiklerini, ayrıca öldükleri zaman hemen başlarındaki kefenle defnedildiklerini...
- Bir futbolcunun topa her kafa vuruşunda, beyinde 100 bin hücrenin öldüğünü...
- İnsan vücudunun her yedi yılda ölen hücrelerin yerine yenisi gelerek tamamen yenildiğini...
- Ünlü besteci Beethoven'in son bestesini sağır olarak yaptığını...
- Amerika halkının yüzde altmışının, ülkelerini dünya haritasında bulamadıklarını BİLİYOR MUSUNUZ?

FAYDALI BİLGİLER

BEYNİMİZİN KAPASİTESİNİ ARTIRABİLİRİZ.

Araştırmalar, beyin potansiyelimizin çok az bir kısmını kullandığımızı gösteriyor. Sol beyni gelişmiş kişi, sağ beynini de geliştirerek kapasitesini artırabilir. Peki, bunu nasıl yapacağız? Örneğin, kitap okumak, beynin sağ ve sol lobunun beraber gelişmesine yardımcı oluyor. Çünkü kitap okurken sol tarafla algılanan kavramlar, beynin sağ tarafıyla hayal ediliyor. Böylece beynin sağ tarafı da gelişmiş oluyor. Ayrıca bulmaca çözmek de iyi bir beyin egzersizidir.

KAHVATI YAPMADAN MI OKULA GELİYORSUNUZ?

Kahvaltı yapmanın beyne enerji verdiğini biliyor musunuz? Sabah erken uyanamadığımızda okula, işe yetişme telaşıyla kahvaltıyı yapmadan çıkıyoruz. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölüm Başkanı Prof. Dr. Funda Elmacıoğlu; kahvaltının, beyne enerji vererek, öğrenmeyi olumlu yönde etkilediğini belirtiyor. Funda Elmacıoğlu, özellikle okul çağındaki çocukların yeterli ve dengeli kahvaltı yapmalarına dikkat çekiyor. Kahvaltı yapmayan insanlarda, beyne enerji sağlayan kan şekeri en alt düzeye iniyor. Ayrıca kahvaltı yapma ile bilişsel işlev arasındaki ilişkiler konusunda yapılan araştırmaların çoğu kahvaltı edenlerin hatırlama performanslarının daha yüksek olduğunu ortaya koyuyor. O halde kahvaltımızı yapmadan dışarı çıkmayalım.

YÜRÜYÜŞ İZİ DE PARMAK İZİ KADAR EŞİZDİR.

Yapılan araştırmalar sonucunda insanların yürüyüşünün, göz retinası ve parmak izi gibi kişiye özgü olduğu hiç kimseye benzemediği ortaya çıktı. Yürüyüş sırasında insanların ayaklarında oluşan yüz bin basınç noktasını inceleyen bilim adamları, bu basınç noktalarından yetmişinin tamamen eşsiz olduğu görüldü. Bu da insanın mükemmel bir varlık olduğunu ortaya koyuyor. Bu buluşun biometrik güvenlik sistemlerinde yeni bir gelişmeye katkı sağlayacağı kesindir.

STRES BAŞARIYI TETİKLİYOR MU?

Günlük hayatımızın bir parçasıdır stres. Yeter ki onu doğru yönlendirmesini bilelim. Doğru yönlendirildiğinde performansı ve başarıyı artırıyor. Psikologlar, ölçülü stresin kişiyi aktifleştirdiğini, merak duygusunu tetikleyerek yeni şeylerin öğrenilmesine katkı sağladığını söylüyorlar.

YÜRÜYÜŞ YAPMAK BUNAMAYI ENGELLİYOR.

Yürümenin, kasları kuvvetlendirmesinden düşünce potansiyelini artırmaya kadar birçok faydasının olduğu biliniyor. Peki, yaşlanma sürecini geciktirdiğini ve bunamayı engellediğini duymuş muydunuz? Nöroloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Çağatay Öncel, Alzheimer ve felç sonrası bunamalardan kurtulmak için haftada dört gün yürüyüş yapmayı tavsiye ediyor. Ne dersiniz arkadaşlar? Biraz yürüelim mi?

DİL BİLMEK ZİHNE İYİ GELİYOR.

Dil öğrenimi hem emek isteyen bir süreç hem de bir tür beyin egzersizi. Yeni harfler, kelimeler, birbirinden farklı kurallar, kimilerinin gözlerini korkutsa da bir o kadar eğlencelidir aslında. Bilişsel Nöroloji uzmanlarının yaptıkları araştırmalara göre, iki veya ikiden fazla dil bilmek beyni güçlendiriyor. Yaşla beraber herkesin beyin fonksiyonunda eşit oranda zayıflama görülüyor. Ancak fazla dil bilenlerde Alzheimer belirtileri tek dil bilenlerden ortalama beş yıl sonra ortaya çıkıyor, beyin fonksiyonları daha yüksek seviyede olduğu belirtiliyor.

AYRILMAK

Ayrılmak, çözümü değil unutmanın...
Vazgeçmek unuttum demek değil her zaman!..
Sana sevme üzerine söyleyeceklerim var
İnsan bazen umutsuzca vazgeçer
Ama çaresizce sevmeye devam eder.
Unutmak kalbin elinde, vazgeçmek senin
Sen susabilirsin ama
Kalbin asla!..
O, haykırır sevdiğini, susturamazsın
Unutmak kalbin elinde...
Vazgeçmek acı verir, ayrılık keder
Artık ayrılık vaktiyse bil istedim
Kalp hüküm dinlemez, gönül ferman
Ayrılmak bitirmek değildir...
Seni bende bitiremezsin
Sen bende yaşayacaksın her zaman!..

Dilber AKPINAR

10/B

SİLÜET

Sen bir çiçekten daha çiçek
Bir bestenin ötesinde
İlahi bir ahenksin demek
Keşke
Keşke yeterli olsaydı bunları söylemek
Bunları söylemek seni anlatmaya
Anlatabilseydim belki
Belki duygularımı anlatabilsem
Çıkarabilsem silüetini içimden
İçimde beliren silüetini resmetsem
Gören hangi göz kaçırabilir bakışlarını
Resmetmesi namümkün olan senden
Bakışlarını senden ayıran hangi yürek
Son çığlığını atmamak için direnebilir
Direnebilir mi bilmem
Sana bakan yürekler uzun bir süre
Uzun bir süre sensiz atmosferin havasını
Kesik kesik soluklar eşliğinde çekerken yüreğim
Yüreğim misali sensizliğin acısını
Sensizliğin acısını soluyan ben gibi

BURHAN AKINCI

Türk Dili ve Edeb. Öğrt.

AŞK ACISI GÖRÜLDÜ!

Yeni yapılan araştırmalar ile duyguların beyinde yaptığı etkiler belli oluyor. ABD'de bilim adamları yaptığı araştırma ile fiziksel acının miktarı, beyindeki yansımına bakılarak ilk kez objektif olarak ölçmeyi başardılar.

Araştırmayı yapan Profesör Tor Wager, hem acının etkilerinin hem de miktarının özel bir tarama yöntemiyle görüntülenen beyinde gözlenebildiğini belirtti. Deneyle, eski sevgilisinin fotoğrafını gören birinin beyinde oluşan etkinin, fiziksel acıya benzediği ancak yakma hissinin oluşturduğu acıyla aynı olmadığı ortaya çıkartıldı. Böyle giderse insanlar duygularını saklayamayacak gibi görünüyor.

BİR KİLOMETRE ÖTEDEN YAKALAYAN SİSTEM!

Lazer ışını kullanan kameralarla 1 kilometre ötedeki obje ya da kişilerin dahi üç boyutlu olarak hd kalitesinde fotoğrafı çekilebilecek. Nano kablolar ve lazer kullanarak geliştirilen yeni bir kamera sistemi bir kilometreye kadar objelerin 3 boyutlu yüksek çözünürlüklü görüntüsünü üretebiliyor.

Sistem düşük güçlü infrared lazer ışıkları göndererek çalışıyor. Objeyi tarayacak olan lazer ışınlarından kameraya dönen en az 1 fotonun dönüş süresi hesaplanarak objenin kameraya olan uzaklığı bulunabilecektir. Bu teknikle yüzlerce metre ötede bulunan ve görüntüde milimetrik olan cisimler gerçek boyutlarıyla çözülebilecek.

Heriot-Watt üniversitesi'nden fizikçi Gerald Buller, sistemin hassaslığına dikkat çekerek "Sistemin güzelliği de bu" diyerek "Her lazer kutbu farklı fotonlar içeriyor, fakat bize sadece her 10 optik kutuptan bir tanesinin dönmesi yeterli" dedi.

GOOGLE'DAN MÜTHİŞ İCAT: AKILLI GÖZLÜK

Google akıllı gözlük 'Project Glass'ı piyasaya süreceğini tanıtım videosuyla duyurdu. Gözlük, Arttırılmış Gerçeklik (Augmented Reality) teknolojisini kullanıyor.

The New York Times'in blog kısmında yer alan haberde, gözlüğün söylentilerin aksine ince çerçeveli ve şık bir tasarıma sahip olduğunu gözüküyor. Haberde yer alan videoda cihazın resim ve video çekebildiği gösteriliyor. Ayrıca videoda konum paylaşımı, bir konser için bilet alımı gibi birçok faaliyet sesli komutlar ya da göz hareketleriyle yerine getirilebiliyor.

BAL ARILARI ELEKTRO SENSORLARLA YOL BELİRLİYOR!

Bristol Üniversitesinde yapılan araştırmada, bal arılarının vücutlarındaki elektro alıcılara sayesinde ziyaret edilen çiçeğe yeniden uğramadıkları belirlendi.

Doğa Bilimleri Genel Sekreteri Müge Kanay, yarım kilogram bal üretilebilmesi için bir bal arısının 2 milyondan fazla çiçekten bitki özü toplaması gerektiğini belirtti. İhtiyaç duyduklarından fazla bal üreten arıların, bu kadar çok çiçeği gezebilmek için çok emek harcadıklarını dile getiren Kanay, ancak bunu yaparken aynı çiçeğin birkaç kez ziyaret edilmediğini vurguladı. Birleşik Krallık'taki Bristol Üniversitesinde uzmanların yaptığı çalışmalar, kafalardaki soru işaretlerini kaldırdı. Üniversitenin yaptığı araştırmanın sonuçları, Nature Dergisinde yayınlandı. Buna göre, bal arıları bu ayrımı yapabilmek için özel bir teknoloji kullanıyor. Vücutlarındaki elektro alıcılara sayesinde aynı çiçek ikinci kez ziyaret edilmiyor."

ARTIK RÜYANIZDA NE GÖRDÜĞÜNÜZÜ BİLECEKLER

Japon bilim adamları MR sayesinde rüyaları okumayı başardı.

İnsanlar yüzyıllardır rüyaların sırrını çözmeye çalışıyordu. Şimdi Japon bilim adamları beyin tomografisi (MR) kullanarak beyin aktivitelerini inceledi ve rüyaları okumanın yolunu buldu. Bilim adamları doğruluk oranı yüzde 60 olsa da bu yolla rüyada görülen nesnelere tahmin etmeyi başardı. Araştırma sonucunda rüyaları gözlemleyerek rüyaların okunabileceği anlaşıldı. Araştırmada manyetik rezonansla (tomografi) beyin taraması yöntemiyle uykunun ilk aşamasında görülen nesnelere tahmin edilebildi. Araştırmacıların, şimdiki hedefi ise en canlı rüyaların görüldüğü düşünülen derin uykuyu inceleyerek duygu, koku, renk, eylem gibi olguları tahmin etmek.

ROBOT ÖĞRETMEN GÖREVE BAŞLADI!

Japonya, robot öğretmenler ile eğitimde çığır açacak.

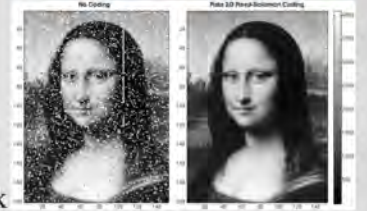
Japonya'da ilk olarak belirli pilot bölgelerde çalışmak üzere ve çocuklara ders esnasında yardım etmek; dersleri daha basit hale getirmek adına robot öğretmenler hizmete başladı. ATR tarafından üzerinde çalışılmakta olan ve geliştirilen robot Robovie, sevimli bir tasarım sunarken 1.20cm boyunda. Zekâsında 100'den fazla ders kitabı taslağı bulunduran robot, aynı zamanda bir o kadar öğretmen ve öğrencinin de seslerini tanıma yeteneğine sahip. Teknoloji açısından bir hayli ileride olan Güney Kore ve Japonya'da buna benzer çalışmaların daha önce de yapıldığına şahit olmuştuk.

YILIN İCADI GERÇEKLEŞTİ!

Bilimde devrim niteliğinde gelişmeler...

Mühendisler yeni şovlarını gerçekleştirmiş görünüyor. NASA'dan yeni gelişmeler umut verici. NASA araştırmacıları Mona Lisa resmini aya göndermeyi başardı. Ünlü ressam Leonardo da Vinci'nin büyük başarılarına imza atmış olan tablosu yıllar sonra 240,000 metre uzağa gönderildi. Bilimdeki ilerlemelerle lazerle gönderilen resim çok uzun zamandır gelmesi beklenen 'gelecek' kavramına yaklaşıldığını gösteriyor. Hepimizin bildiği ışınlanma gibi ütopyalar imkânsızlığını kaybedebilir. Bu araştırmanın ne gibi faydaları olacak? Aydan sağlanan bağlantı ve iletişimde büyük bir ilerleme kaydedildiği anlamına geliyor. Yapay uydulardan alınan bilgilerde de eskiye göre büyük değişiklikler ve kolaylıklar olacak.

SİLİNEBİLİR KAĞIT İCAT EDİLDİ.

Xerox'un yakın geçmişte duyurusunu yaptığı silinebilir kağıt buluşu, ABD'de kamuoyuna tanıtıldı.

Xerox'tan yapılan açıklamaya göre, duyurulduğu ilk günden itibaren ilgi uyandıran ve TIME dergisi tarafından 2007 yılının en iyi buluşları arasında gösterilen silinebilir kağıt buluşunun, şirketin Kanada'daki AR-GE Merkezi ve Palo Alto'daki PARC AR-GE Merkezinin ortak çalışmasının bir sonucu olarak ortaya çıktı.

Silinebilir kağıt buluşunun daha az kağıt tüketilmesine yardımcı olması planlanıyor.

GÖRÜNMEZLİĞE DOĞRU BİR ADIM DAHA

İngiliz bilim adamları, ilk kez, bir nesneyi tam olarak görünmez hale getirdi. Görünmezlik çalışmalarının askeri cephesinde ise kızılötesi kalkanlar test ediliyor.

Bir çeşit illüzyon olarak görülen görünmezliği gerçek yapmak için bilim adamları deneylerini aralıksız sürdürüyor.

Bu deneylerde artık bilim kurgunun sınırlarına yaklaşıyor.

Görünmezlik çalışmalarında, mikrodalgaların, nesnenin etrafından dolaştırılması yoluyla yapılan deneylerde bir merhale daha kat edildi.

İngiliz araştırmacılar silindirik şeklindeki bir nesneyi tam görünmez yaptı.

Duke Üniversitesi'ndeki araştırmacılar, 7,5 santimetre çapında ve bir santimetre kalınlığındaki silindirin çevresinde, görülmesini engellemeye yetecek ışık bükülmesi gerçekleştirdi.

Ancak yine de, bu durum, tam görünmezlik sağlamıyor. Işık arkadan görülebildiği için, nesne de sadece bir açıdan bakıldığında görünmez olabiliyor.

Görünmezlik çalışmalarının askeri cephesinde ise, bilim adamları, tank gibi araçların da aralarında bulunduğu daha büyük ölçekli eşyaların çevrenin parçasıymışçasına algılanmasını sağlayan kızılötesi kalkanlar test ediyor.

• **YGS** • **LYS**
• **SBS** • **KPSS**

Geleceğe Güvenli Adım

Tel: **352 67 78** pbx

Küçüksaat Fatih Plaza Kat:1 Seyhan/ADANA

www.adanaakademidershanesi.com